

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Novotného a přísedících Aleny Reschové a Jolany Svobodové v hlavním líčení konaném dne 2. července 2021

takto:

Obžalovaní:

1. **T.R.**,

narozený XXXXX, trvale bytem XXXXX, současné bydliště: XXXXX,

2. **L.Š.**,

nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX,

jsou vinni, že

I. Obžalovaný L.Š.

jako revizní technik zaměstnaný ve společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX (dále jen „XXXXX“) s osvědčením evidenčního čísla XXXXX vyhotovil v přesně nezjištěné době od 23. 11. 2010 do 30. 11. 2010 dvě verze zprávy o výchozí revizi označené jako Zpráva o revizi elektrického zařízení č. XXXXX s objektem revize Fotovoltaická elektrárna, XXXXX (dále jen „XXXXX“) s datem provedení revize od 19. do 23. 11. 2010, (v případě první verze s vysokou mírou pravděpodobnosti dne 24. 11. 2010 a v případě druhé nejpozději dne 30. 11. 2010, kdy datace vypracování revizní zprávy 14. 11. 2010 je zjevná tisková chyba),

přičemž do první verze revizní zprávy předložené na Energetický regulační úřad v Jihlavě (dále jen „ERÚ“) dne 25. 11. 2010 neuvedl žádné konkrétní údaje ohledně počtu a typu napojených fotovoltaických panelů, pouze deklaroval existenci panelů tím, že uvedl, že každý revidovaný rozvaděč je na konstrukci s panely, a do druhé verze revizní zprávy předložené na ERÚ dne 30. 11. 2010 již úmyslně nepravdivě uvedl, že na revidovanou fotovoltaickou elektrárnu o výkonu 4,06 MW je napojeno 21.700 ks fotovoltaických panelů, a to 21.000 ks panelů typu Eging 185 Mono-crystalline a 700 ks panelů Eging 190 Mono-crystalline, ačkoli se tyto panely v takovém množství a typech v elektrárně v době dokončení revize nenacházely, a v obou verzích revizní zprávy učinil závěr, že revidované elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno provozu,

ačkoliv věděl, že v době provedení revize není XXXXX zcela dokončena, neboť v době provedení revize byla na stavbu dodána pouze část fotovoltaických panelů, čímž zamlčel skutečnost, že jím revidované fotovoltaické zařízení v době revize nebylo dokončeno a jeho bezpečnost jako celku tak nemohl fakticky ověřit, neboť další fotovoltaické panely v počtu minimálně 7.700 ks panelů byly dodány, instalovány a zapojeny až po ukončení této revize, a v důsledku toho XXXXX v době provedení revize nespĺňovala podmínky pro provedení výchozí revize elektrického zařízení definované v ČSN 33 1500 a ČSN 33 2000-6,

a takto jednal, přestože věděl a byl srozuměn s tím, že obě verze jím vypracované revizní zprávy s nepravdivými údaji budou použity v řízení před ERÚ jako jeden z nezbytných podkladů pro rozhodnutí o rozšíření licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů pro žadatele společnost XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX (dále jen „XXXXX“) a to ještě v roce 2010;

následně ERÚ, mimo jiné na základě této revizní zprávy, vydal dne 9. 12. 2010 pod č. j. XXXXX Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence pro výrobu elektřiny udělené společnosti XXXXX, které nabylo právní moci dne 10. 12. 2010 a kterým došlo k navýšení instalovaného výkonu XXXXX o dalších 4,06 MW na nový celkový instalovaný výkon provozovny 5,168 MW,

čímž obžalovaný L.Š. umožnil obžalovanému T.R., jako osobě oprávněné jednat jménem společnosti XXXXX, která podepsala a podala jménem této společnosti žádost o rozšíření licence, aby předstíral v řízení před ERÚ stav plné dokončenosti a bezpečné provozuschopnosti XXXXX a neoprávněně tak získal pro společnost XXXXX rozšíření původní licence o 4,06 MW;

na základě takto vydaného rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence a splnění dalších podmínek byla XXXXX neoprávněně považována za fotovoltaický zdroj uvedený do provozu v období od 1. 1. do 31. 12. 2010, čímž společnosti XXXXX vznikl neoprávněný nárok na garantovanou výkupní cenu elektřiny vyrobené z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12.150 Kč za vyrobenou 1 MWh po dobu 20 let s garantovaným meziročním nárůstem výkupní ceny v intervalu 2 – 4 % ročně po dobu ekonomické životnosti výroby, zakotveném v § 2 vyhlášky č. 140/2009 Sb. oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny vyrobené z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011, která činila 5.500 Kč za vyrobenou 1 MWh; na základě takto rozšířené licence došlo k uzavření dalších smluv s odběrateli elektrické energie, kterými byly společnosti E.ON Distribuce a.s. a OTE, a.s., kterým společnost XXXXX za období od 1. 1. 2011 do 31. 10. 2017 dodala a fakturovala elektrickou energii vyrobenou v provozovně XXXXX v celkovém množství 27.036.186 kWh, za což tato společnost nárokovala částku, po odpočtu solární daně, ve výši 315.413.923,71 Kč, přičemž při uvedení do provozu a získání licence pro výrobu elektrické energie pro výrobu XXXXX, až po dni 1. 1. 2011 by mohla nárokovat částku ve výši 158.703.488,33 Kč,

čímž byla za období od 1. 1. 2011 do 31. 10. 2017 způsobena škoda, po odpočtu solární daně, nejméně ve výši 156.710.435,38 Kč, přičemž v budoucnu od 1. 11. 2017 po dobu předpokládané životnosti XXXXX po celé původně plánované dvacetileté období provozu s garantovanou podporou výkupní ceny (formou „zeleného bonusu“) mohla předpokládaná další škoda činit cca 383.003.105,72 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

a to za období 1. 1. 2011 až 31. 12. 2012 na úkor společnosti E.ON Distribuce a. s., t. č. s názvem E.GD a. s., IČO: 280 45 400, se sídlem Lidická 1873/36, 602 00 Brno, která však cenu refinancovala od spotřebitelů elektrické energie a z dotací České republiky, a od 1. 1. 2013 na úkor společnosti OTE a. s., IČ: 264 63 318, se sídlem Sokolovská 192, 180 00 Praha, jejímž 100% vlastníkem je Česká republika, která je tak primárním poškozeným,

II. obžalovaný T.R.

jako vedoucí projektu výstavby XXXXX, jednající jednak v rámci oprávnění a povinností vyplývajících mu z pracovní smlouvy uzavřené se společností XXXXX dne 1. 12. 2009 (i z jejího dodatku ze dne 31. 12. 2009) a jednak v rámci oprávnění a povinností plynoucích mu z funkce člena představenstva společnosti XXXXX, podepsal a na ERÚ dne 25. 11. 2010 podal Žádost o změnu licence k výrobě elektřiny z obnovitelných zdrojů na provozování fotovoltaické elektrárny XXXXX, spočívající v rozšíření výkonu této fotovoltaické elektrárny o dalších 4,06 MW pro XXXXX, jejímiž přílohami byly i revizní zpráva NN (Zpráva o revizi elektrického zařízení č. XXXXX) a Protokol o předání s datem 25. 11. 2010, kdy na základě této žádosti a podkladů byla ERÚ udělena společnosti XXXXX dne 9. 12. 2010 licence č. XXXXX, a to na celkový instalovaný výkon provozovny 5,168 MW,

ačkoliv věděl, že XXXXX není zcela dokončena a úmyslně tak zatajil před ERÚ skutečný stav nedokončenosti výstavby XXXXX, která v době provedení revize a v době podpisu předávacího protokolu nebyla dokončena a tyto rozhodující dokumenty tak obsahují nepravdivé informace, když

- zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení pro výrobu XXXXX označená jako Zpráva o revizi elektrického zařízení č. XXXXX ze dne 14. 11. 2010 (kdy jde zjevně o tiskovou chybu) s datem provedení revize od 19. do 23. 11. 2010 vypracovaná revizním technikem L. Š. v jedné z verzí obsahuje nepravdivé údaje o existenci fotovoltaických panelů na konstrukcích s rozvaděči a v další verzi obsahuje nepravdivé údaje o napojení 21.700 kusů fotovoltaických panelů s instalovaným výkonem 4,06 MW a především závěr, že takto revidované elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopné provozu,
- Protokol o předání díla ze dne 25. 11. 2010 mezi společnostmi XXXXX, jako objednavatelem, který za tuto společnost podepsal obžalovaný T.R., a společností XXXXX, jako zhotovitelem, rovněž obsahuje nepravdivé údaje, když deklaroval dokončení výstavby elektrárny, a tím i přechod vlastnictví k fotovoltaickému systému XXXXX. na společnost XXXXX s tím, že tento je předáván bez závad bránících bezpečnému provozu,

avšak z celkového počtu 21.700 ks fotovoltaických panelů byla v době provedení (ukončení) revize dne 23. 11. 2010 na stavbu dodána pouze část, když k dokončení dodávky dalších minimálně 7.700 panelů, jejichž zapojení podléhá předmětné revizi, došlo až po tomto datu a i v případě zpracování zprávy o výchozí revizi (minimálně v první verzi) a v době podpisu předávacího protokolu nebyly na stavbu dodány všechny panely, když poslední dodávka proběhla až dne 26. 11. 2010, a teprve po jejich dodání mohlo dojít k jejich montáži na konstrukce, zapojení a k provedení řádné revize a předání díla,

a takto jednal v úmyslu získat od ERÚ rozhodnutí o rozšíření licence pro výrobu XXXXX o dalších 4,06 MW, a to ještě v roce 2010, aby tak společnost XXXXX mohla, po splnění dalších podmínek, uzavřít smlouvy o dodávkách elektrické energie s distribučními společnostmi, na

základě nichž by mohla po dobu 20 let neoprávněně nárokovat a fakturovat zvýhodněné výkupní ceny elektrické energie, jako výrobná uvedená do provozu v roce 2010, nikoliv v roce 2011;

následně ERÚ, mimo jiné na základě této revizní zprávy, vydal dne 9. 12. 2010 pod č. j. XXXXX Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence pro výrobu elektřiny udělené společnosti XXXXX, které nabylo právní moci dne 10. 12. 2010 a kterým došlo k navýšení instalovaného výkonu XXXXX na celkový instalovaný výkon provozovny 5,168 MW,

čímž obžalovaný T.R., jako osoba oprávněná jednat jménem společnosti XXXXX, která podepsala a podala jménem této společnosti žádost o rozšíření licence, předstíral v řízení před ERÚ stav plné dokončenosti a bezpečné provozuschopnosti XXXXX a neoprávněně tak získal pro společnost XXXXX rozšíření původní licence o dalších 4,06 MW;

na základě takto vydaného rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence a splnění dalších podmínek, byla XXXXX., neoprávněně považována za fotovoltaický zdroj uvedený do provozu v období od 1. 1. do 31. 12. 2010, čímž společnosti XXXXX vznikl neoprávněný nárok na garantovanou výkupní cenu elektřiny, vyrobené z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12.150 Kč za vyrobenou 1 MWh po dobu 20 let s garantovaným meziročním nárůstem výkupní ceny v intervalu 2 – 4 % ročně po dobu ekonomické životnosti výroby, zakotveném v § 2 vyhlášky č. 140/2009 Sb. oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny vyrobené z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011, která činila 5.500 Kč za vyrobenou 1 MWh; na základě takto rozšířené licence došlo k uzavření dalších smluv s odběrateli elektrické energie, kterými byly společnosti E.ON Distribuce a.s. a OTE, a.s., kterým společnost XXXXX za období od 1. 1. 2011 do 31. 10. 2017 dodala a fakturovala elektrickou energii vyrobenou v provozovně XXXXX v celkovém množství 27.036.186 kWh, za což tato společnost nárokovala částku, po odpočtu solární daně, ve výši 315.413.923,71 Kč, přičemž při uvedení do provozu a získání licence pro výrobu elektrické energie pro výrobnu XXXXX, až po dni 1. 1. 2011 by mohla nárokovat částku ve výši 158.703.488,33 Kč,

čímž byla za období od 1. 1. 2011 do 31. 10. 2017 způsobena škoda, po odpočtu solární daně, nejméně ve výši 156.710.435,38 Kč, přičemž v budoucnu od 1. 11. 2017 po dobu předpokládané životnosti XXXXX po celé původně plánované dvacetileté období provozu s garantovanou podporou výkupní ceny (formou „zeleného bonusu“) mohla předpokládaná další škoda činit cca 383.003.105,72 Kč

a to za období 1. 1. 2011 až 31. 12. 2012 na úkor společnosti E.ON Distribuce a. s., t. č. s názvem E.GD a. s., IČO: 280 45 400, se sídlem Lidická 1873/36, 602 00 Brno, která však cenu refinancovala od spotřebitelů elektrické energie a z dotací České republiky, a od 1. 1. 2013 na úkor společnosti OTE a. s., IČ: 264 63 318, se sídlem Sokolovská 192, 180 00 Praha, jejímž 100% vlastníkem je Česká republika, která je tak primárním poškozeným,

tedy

obžalovaný L.Š.

opatřením prostředků úmyslně usnadnil jinému, aby jiného obohatil tím, že uvede někoho v omyl a zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobil na cizím majetku škodu velkého rozsahu, a aby se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k uvedení někoho v omyl, k zamlčení podstatných skutečností, k obohacení jiného a ke způsobení na cizím majetku škody velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

obžalovaný T.R.

jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k uvedení někoho v omyl, zamlčení podstatných skutečností, obohacení jiného a způsobení na cizím majetku škody velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchali**obžalovaný L.Š.**

pomoc dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k zvlášt' závažnému zločinu podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonanému a zčásti nedokonanému ukončenému ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaný T.R.

zvlášt' závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, zčásti dokonaný a zčásti nedokonaný ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzují se**obžalovaný L.Š.**

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1, 6 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

3 (tři) roků.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání

5 (pěti) roků.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu práce revizního technika elektrických zařízení na dobu **5 (pěti) roků.**

obžalovaný T.R.

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

5 (pěti) roků a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu **8 (osmi) roků.**

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře **300 (tři sta) denních sazeb po 10.000 (deseti tisíci) Kč, tedy celkem 3.000.000 (tři miliony) Kč.**

Podle § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku se společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, ukládá ochranné opatření – zabránění věci, a to:

1. peněžních prostředků uložených na bankovních účtech:

- č. XXXXX/XXXXX,
- č. XXXXX/XXXXX,
- č. XXXXX/XXXXX,
- č. XXXXX/XXXXX,
- č. XXXXX/XXXXX,
- č. XXXXX/XXXXX,
- č. XXXXX/XXXXX,

vedených u Komerční banky, a.s., IČ: 453 17 054, se sídlem Na Příkopě 33, 114 07 Praha 1, pro majitele účtu společnost XXXXX, IČ: XXXXX, zajištěných usnesením Policie ČR, Národní centrály proti organizovanému zločinu, Služby kriminální policie a vyšetřování, expozitura Brno ze dne 3. 4. 2017, č. j. NCOZ-1110-348/TČ-2016-417604,

2. peněžních prostředků uložených na bankovním účtu č. XXXXX/XXXXX vedeném u České národní banky, IČ: 481 36 450, se sídlem Na Příkopě 28, 115 03 Praha 1, pod variabilním symbolem 20900, zajištěných usnesením Policie ČR, Národní centrály proti organizovanému zločinu, Služby kriminální policie a vyšetřování, expozitura Brno ze dne 31. 1. 2018, č. j. NCOZ-1110-469/TČ-2016-417604,

a to vždy v plné výši uložené na těchto účtech ke dni 2. 7. 2021.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená společnost OTE, a.s., IČ: 264 63 318, se sídlem Sokolovská 192, 180 00 Praha odkazuje s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

A) Skutková zjištění

1. Shora ve výroku rozsudku popsany skutkový děj byl prokázán dokazováním provedeným v hlavním líčení. V souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu soud zjišťoval skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Podle § 2 odst. 6 trestního řádu provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
2. Z procesního hlediska je nejprve nutno uvést, že trestní stíhání začalo na základě trestního oznámení ERÚ ze dne 18. 9. 2013 (č. l. 1-12 včetně příloh), které ovšem primárně napadalo udělení licence již v roce 2009 (formálně XXXXXI). Ve vztahu ke změně licenčního spisu (formálně XXXXX) jsou namítány zejména více či méně závažná formální pochybení příslušných úředních osob (ustanovení oprávněných úředních osob dle, tehdy již neplatného opatření předsedy ERÚ, formální chyby náležitostí podání, které zčásti neobsahují označení speciálním razítkem) a z hlediska nyní projednávané věci problematické podklady k určení vlastního výkonu fotovoltaické elektrárny (dále jen „FVE“), kdy je odkazováno mj. na existenci více revizních zpráv, včetně té, která obsahuje počet panelů (mimořádně tato skutečnost, existence, resp. spíše neexistence, popisu počtu panelů a jejich výkonu v revizní zprávě, je vnímána jako problematická již ve vztahu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

k první části FVE, kde do doby vydání licence fakticky úplně chybí revize na NN!, když tato dle spisového přehledu byla doručena až dne 13. 1. 2010, tedy po vydání licence, byť této datově předchází).

3. Na základě výše uvedeného trestního oznámení a dalších podkladů byly dne 14. 7. 2014 zahájeny úkony trestního řízení vůči neznámému pachateli (viz záznam č. l. 17-18) pro trestné činy podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, vztahující se k podvodnému vylákání licence ERÚ jak v roce 2009, tak v roce 2010, kdy následně dne 13. 4. 2015 došlo k odložení této trestní věci. V rámci argumentace policejního orgánu v tomto rozhodnutí zaznívá jako hlavní argument ve vztahu k XXXXX (nyní projednávané části možné trestné činnosti), přestože licence byla udělena dříve, než byla FVE dokončena, skutečnost, že ke konci roku (ke dni 31. 12. 2010) byla FVE skutečně dokončena a tím jí (řádne) vznikl nárok na čerpání výkupních cen energie pro provozovny uvedené do provozu v roce 2010. Ovšem obsahem tohoto rozhodnutí je i údaj o prokázání nepravdivosti revizní zprávy a vědomosti o tomto (provedení revize před dokončením zařízení) ze strany provozovatele FVE, ovšem bez důsledků na výše citovaný závěr. Vzhledem k pomnutí důvodů pro odložení došlo dne 16. 10. 2015 k pokračování v prověřování (viz č. l. 42-43) a dne 20. 11. 2017 ke sdělení obvinění v této věci ve zredukovaném skutkovém rozsahu (č. l. 45-70).
4. Nad rámec projednávané věci, ovšem v kontextu rozhodování o ochranném opatření - zabrání věci, je nutno zmínit i tu skutečnost, že dne 29. 6. 2018 bylo zahájeno trestní stíhání společnosti XXXXX, a.s. (dále jen „XXXXX“) (viz usnesení č. l. 151-174) pro trestný čin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, skutkově spočívající v neoprávněném čerpání (dle tarifu pro provozovny připojené v roce 2010) na základě neoprávněně (podvodně vylákané) rozšířené licence, a to za období od 1. 1. 2012 do 1. 12. 2015 (v návaznosti na dobu účinnosti zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a dobu působení obžalovaného R. v představenstvu společnosti). Z hlediska znaků skutkové podstaty bylo vycházeno z toho, že obviněná právnická osoba se obohatila tím, že uvedla někoho v omyl (pracovníky ERÚ), zamlčela podstatné skutečnosti a způsobila tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu (cca 127.000.000 Kč). Tedy fakticky došlo ke spojení (přičítání) jednání obžalovaného R. (uvedení v omyl pracovníků ERÚ již v roce 2010) s možností trestní odpovědnosti konkrétní právnické osoby (od 1. 1. 2012) právě v návaznosti na postavení tohoto obžalovaného. Dne 19. 9. 2018 pak v rámci stížnostního řízení došlo usnesením státního zástupce Nejvyššího státního zastupitelství ke zrušení citovaného rozhodnutí, kdy policejnímu orgánu bylo uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že toto je postaveno na zásadě zákazu retroaktivity, kdy k zásadnímu jednání (zde zejména vylákání licence ERÚ) došlo před nabytím účinnosti zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, a případné navazující vylákávání jednotlivých plateb (fakticky průběžné využívání omylu) nelze chápat jako dostatečně významné (kauzální) z hlediska naplnění znaku následku trestného činu.
5. Obžalovaný T.R. v přípravném řízení dne 5. 1. 2018 (č. l. 282-287) své trestné jednání popřel. Na svoji obhajobu uvedl, že se jednání, které je mu kladeno za vinu nedopustil. Nejednal v úmyslu uvést zástupce ERÚ v omyl tím, že by v žádosti o změnu licence uváděl nepravdivé či zkreslené údaje, svou funkci vykonával řádně. Zpráva o výchozí revizi ze dne 24. 11. 2010 i předávací protokol ze dne 25. 11. 2010 byly k žádosti o změnu licence předloženy v dobré víře, že jsou v souladu se zákonem a skutečnosti uvedené v nich jsou pravdivé. Ke svému působení ve společnosti XXXXX dále uvedl, že v této působil od roku 2008, kdy se stal i společníkem, účastnil se příprav a realizace záměru na vybudování FVE v obci XXXXX (dále jen „FVE XXXXX“). Podrobně se pak vyjádřil k průběhu výstavby první etapy FVE XXXXX, kde zajišťoval technickou přípravu a realizaci projektu. Po zdárném dokončení projektu v roce 2009 jej společníci P. a H. požádali o přípravu druhé etapy FVE o téměř čtyřnásobném výkonu. S přípravami se začalo

v únoru 2010, jako hlavní dodavatel byl po zkušenostech z výstavby první etapy tehdejší subdodavatel společnost XXXXX (dále jen „XXXXX“), hlavním stavbyvedoucím byl pan Š.. V průběhu roku 2010 řídil přípravu projektu, vybíral komponenty technologie a v červenci nebo srpnu 2010 zahájili první práce. Jelikož se společníkům nepodařilo zajistit financování, v srpnu 2010 byl projekt včetně společnosti XXXXX prodán společnosti EPH (Energetický a průmyslový holding, a.s.). Od té doby řešil pouze technické záležitosti výstavby, kdy výběr komponentů, dodávky a realizační postupy již řešili pracovníci hlavního dodavatele. V listopadu 2010 byl požádán o přípravu dokumentů potřebných pro získání změny licence tak, aby druhá etapa elektrárny mohla dodávat elektřinu do sítě v roce 2010. Jednotlivé dokumenty přebíral postupně a doplňoval k žádosti o změnu licence. Revize včetně dalších dokumentů převzal od pana Š. mimo stavbu, poté je ihned doručil na ERÚ do Jihlavy. Začátkem prosince 2010 zaregistroval na stavbě problémy s uváděním elektrárny do provozu. S ohledem na zkrat vedení, které dle něj představovalo možné ohrožení osob, sám, přestože zařízení bylo po výchozí revizi, provedl mimořádnou revizi se zaměřením na stejnosměrnou část zařízení a pro jistotu i na část VN včetně transformátorů. Již před jeho měřením došlo k odstranění vzniklých problémů a on sám žádné další problémy nezjistil, proto vydal mimořádnou revizi s kladným hodnocením a předal ji zástupcům majitele projektu s ujištěním, že vše svědomitě kontroloval a že zařízení je schopno bezpečného provozu. Tato revize sloužila pouze pro jejich interní kontrolu. Následně využil svého práva a dále odmítl odpovídat na otázky. V rámci pokračování protokolu o výslechu ze dne 19. 9. 2018 (č. l. 288-289) v návaznosti na doručení usnesení o zahájení trestního stíhání společnosti XXXXX pouze uvedl, že byl členem představenstva a jediným zaměstnancem společnosti, a to zejména kvůli možnosti proplácení cestovních náhrad. Dále opětovně využil svého práva a odmítl vypovídat.

6. Obdobný způsob obhajoby zvolil obžalovaný R. i v rámci hlavního líčení, kdy dne 2. 9. 2020 využil svého práva a odmítl vypovídat. Učinil toliko prohlášení, kde obecně setrval na svých údajích uvedených v přípravném řízení. K těmto doplnil, že v době výstavby mu nebyl znám žádný předpis či technická norma, která by neumožňovala provést revizi na FVÉ dokončené ve stádiu, kdy by nebyly osazeny a zapojeny fotovoltaické panely (dále jen „FV panely“).
7. V rámci stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání byla předložena i zmiňovaná Zpráva o mimořádné revizi elektrického zařízení ze dne 9. 12. 2010 (č. l. 104-108), týkající se XXXXX (dle výkonu 4.026 kWp). Z této zprávy, která měla být zpracována T. R. ve dnech 4. - 7. 12. 2010 vyplývá, že se týká jak části vysokého napětí (VN), tak části nízkého napětí (NN), kdy část DC (stejnosměrný proud) NN je popsána v rozsahu panelů, jejich kabelového zapojení stringy do rozvaděčů a takto i revidována. Závěr zprávy pak je ten, že dané zařízení je schopno bezpečného provozu.
8. V souladu s jeho údaji je i zpráva Technické inspekce České republiky (č. l. 3218-3220), která potvrzuje, že tento obžalovaný byl v roce 2010 držitelem osvědčení revizního technika umožňující mj. revize i vyhrazených elektrických zařízení, a stejně tak i jeho pracovní smlouva ze dne 1. 12. 2009 (č. l. 1049-1051 včetně Dodatku ze dne 31. 12. 2009), ze které bylo prokázáno, že tento byl zaměstnán na pozici vedoucího projektu a výstavby FVE, s tím, že bude vykonávat veškeré práce s tím související.
9. Obhajobu obžalovaného R. tak lze shrnout tak, že se žádné trestné činnosti nedopustil, svou činnost vykonával řádně, kdy nejednal v úmyslu uvést ERÚ či jiné orgány v omyl tím, že by v žádosti o změnu licence uváděl nepravdivé či zkreslené údaje. Měl za to, že dokumenty přiložené k předmětné žádosti byly vypracovány v souladu se zákonem a skutečnosti uvedené v nich jsou pravdivé.

10. Obžalovaný L.Š. v přípravném řízení dne 5. 1. 2018 (č. l. 290-295) svůj podíl na trestné činnosti rovněž popřel. Na svoji obhajobu uvedl, že při výkonu revizního technika vždy postupoval podle platných právních předpisů, obvyklých zvyklostí a tehdejšího stavu poznání. Není si vědom žádného svého pochybení. Na předmětnou revizní zprávu si již nepamatuje. Jeho úkolem bylo pouze provedení výchozí revize na některé FVE, k jakým účelům bude tato zpráva použita, nevěděl a nezjišťoval. U žádné jiné FVE dříve nefiguroval, cenové rozhodnutí ERÚ neznal. Výchozí revizí FVE se posuzovala bezpečnost elektrické instalace, nikoli dokončenost. Nemyslí si, že by FV panely a jejich vzájemné propojení byly předmětem výchozí revize, bezpečnost těchto panelů a jejich propojení dokládá atest výrobce, revizní technik tedy ani nemůže tyto komponenty revidovat. Výchozí revize dále konstatuje stav elektrického zařízení k datu provedení této revize, pozdější stav tohoto zařízení tedy nevypovídá o stavu ke dni výchozí revize. Výchozí revizi lze provádět i bez osazených FV panelů, i když si nemyslí, že tomu tak bylo v případě druhé etapy FVE XXXXX. Revizní technik totiž řeší pouze bezpečnost kabelů a nikoli FV panelů a jejich propojení, absence několika těchto panelů nemá vliv na pravdivost revize. Druhá etapa XXXXX odpovídala z hlediska bezpečnosti tehdy platným právním předpisům, v době rozhodování ERÚ o licenci byly dokončena do té míry, která byla požadována tehdejšími právními předpisy. V době provádění revize mu jiné odborné ani technické okolnosti nebyly známy. Dále využil svého práva a k věci odmítl vypovídat.
11. V hlavním líčení dne 2. 9. 2020 obžalovaný Š., obdobně jako spoluobžalovaný R., využil svého práva, odmítl vypovídat a pouze učinil prohlášení, ve kterém setrval na svých údajích z přípravného řízení a doplnil, že jej nikdo nenutil ani nepřemlouval k nepravdivé revizní zprávě, všechny jeho revizní zprávy jsou pravdivé. Revizní zprávu dále předal svému zaměstnavateli, další postup neznal. S obžalovaným R. se v dané době neznal a s tímto nejednal.
12. I v průběhu dalšího řízení, v rámci vyjádření k jednotlivým provedeným důkazům a zejména ve své závěrečné řeči, obsahově setrval na své obhajobě, pak dále uvedl, že v roce 2012 odešel do důchodu a od té doby již nemá přístup k žádným podkladům, když v té době vše zpracovával na počítači v kanceláři zaměstnavatele (sám nemá žádné kopie). Tuto konkrétní revizi začal dělat někdy v září, kdy jezdil na FVE, poslední dobou tam byl minimálně 10x. Data v revizi (tedy zahájení a konec), představují konečné zpracování revize. Datum vyhotovení revize je asi nějaký překlep, přepis. K různým vyhotovením (dvěma verzím) pak (dle soudu poměrně nelogicky, ovšem v návaznosti na údaje z hlavního líčení, a to zejména svědka H.) uvedl, že revizí se vystavovalo více, kdy on si na počátku vystavil nějakou revizi, když tam jel za pár dní, tak tuto revizi doplnil o další věci a takto postupně vznikaly tyto revize. Vše zůstávalo kvůli bezpečnosti u zaměstnavatele. Následně ovšem dodal, že jak to s těmi revizemi bylo, neví.
13. Obhajobu obžalovaného Š. tak lze shrnout, obdobně jako v případě spoluobžalovaného R., tak, že se žádné trestné činnosti nedopustil, svou činnost vykonával řádně v rozsahu jím tehdy vnímaných povinností a požadavků na revize, kdy nejednal v úmyslu komukoli pomáhat s trestnou činností (zde snaze uvést ERÚ či jiné orgány v omyl). Jím v revizní zprávě deklarované skutečnosti odpovídaly realitě, a byly tedy pravdivé.
14. V případě obou obžalovaných, **při hodnocení jejich výpovědí, musel soud přihlédnout i k dalším důkazům, které svědčí pro rozpor jejich (ve výpovědi prezentovaných) údajů s objektivní realitou (zde zejména důkazům dokumentujícím reálný stav FVE), kdy tyto v souhrnu možnou věrohodnost těchto výpovědí zásadně zpochybňují (fakticky ji vyvracejí). Soud proto jejich údaje nemohl považovat za zcela věrohodné a při posuzování skutkového děje z jejich údajů mohl vycházet pouze tam, kde jsou tyto v souladu s dalšími objektivními důkazy. V jejich případě pak nelze přehlédnout ani jejich procesní postavení a s ním spojená práva z hlediska uvádění pravdivých údajů. Ovšem sama skutečnost, že soud nepovažuje jejich údaje v mnoha ohledech za věrohodné, jej nezabavuje povinnosti**

zabývat se jejich obhajobou z hlediska jejího potvrzení či vyvrácení, a tedy prokázání případného trestného jednání.

15. Ze svého trestného jednání jsou oba obžalovaní usvědčováni výpověďmi svědků, listinnými a dalšími důkazy, které ve svém souhrnu vyvracejí naznačenou obhajobu obžalovaných.
16. V daném řízení, z hlediska skutkových zjištění, jsou zásadní dva provázané okruhy skutečností. První vztahující se zejména ke správnému řízení ERÚ (otázka vlastního předkládání jednotlivých dokladů) a druhý zabývající se reálností, pravdivostí, předkládaných dokladů (zde zejména v návaznosti na stav XXXXX v době vyhotovování předkládaných dokladů, a tím otázkou jejich pravdivosti).
17. Vzhledem k systematicke rozsudku se soud bude nejprve zabývat výpověďmi svědků, kteří se primárně vyjadřovali k výstavbě XXXXX, kdy nejprve se jedná o skupinu svědků pracujících ve společnosti XXXXX, tedy generálním dodavatelé stavby, případně ve společnostech, které se subdodavatelem formou podílely na výstavbě XXXXX.
18. Svědek P. D., jednatel společnosti XXXXX, v přípravném řízení v rámci podání vysvětlení dne 12. 1. 2016 (č. l. 364-367) uvedl, že na XXXXX nikdy nebyl. K předloženému předávacímu protokolu ze dne 25. 11. 2010 (předloženému ERÚ) uvedl, že tento protokol podepsal, datum protokolu odpovídá skutečnosti, pokud jsou ve stavebním deníku vedeny záznamy o dalších prováděných činnostech, může to představovat vady a nedodělky, které by měly být uvedeny v příloze předávacího protokolu. Na okolnosti výchozí revize si nevzpomíná, skutečnost, že výchozí revizní zpráva je datována dříve, než měla dle stavebního deníku probíhat montáž FV panelů a souvisejících činností, může být způsobena tím, že se nějaké součásti měnily kus za kus, kdy v tomto případě se dle jeho názoru nová revize dělat nemusí.
19. Tento záznam o podání vysvětlení byl za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu čten v hlavním líčení dne 2. 9. 2020.
20. Svědek L. V., ředitel společnosti XXXXX, v hlavním líčení dne 8. 6. 2021 uvedl, jejich společnost se podílela na výstavbě FVE XXXXX, kdy tato byla rozdělena na dvě etapy, první etapa v roce 2009, kde dělali jen subdodavatele, měla výkon kolem 1 MW, a druhá etapa v roce 2010, kde již jejich společnost byla dodavatelem, měla výkon 4,04 MW. Vše probíhalo podle smlouvy, podle harmonogramu, práce na druhé etapě (XXXXX) začaly asi v srpnu 2010 a nebylo tam žádných větších nedostatků, zakázku splnili v termínu (do konce listopadu 2010) a nedošlo tak k žádným sankcím (ani ve vztahu k termínu, ani k ničemu jinému). Zde pak k dotazu na postup prací a dokončení jednotlivých etap (osazení konstrukcí, panelů trafostanic, dokončení kabeláže apod.), uvedl, že si to datově přesně nevybavuje, ale konstrukce musely být hotové dřív, než se dávaly panely a předtím musela být hotová kabeláž. Jednalo se o jedinou FVE, na které se podíleli.
21. K vlastním FV panelům, jejich dodávkám a instalaci, pak na dotazy upřesnil, že tyto měli v potřebném množství na 4,04 MW smluvně zajištěné asi od tří, nebo čtyř subdodavatelů (XXXXX – dále jen „XXXXX“, XXXXX – dále jen „XXXXX“ a další), a dodávky a instalace probíhaly v průběhu října a listopadu 2010. Ke konci listopadu 2010 byl naprostý nedostatek FV panelů, tak zajišťovali dodávky i od dalších subjektů, ale stihli to v termínu a před koncem listopadu 2010 panely dodali a namontovali. K časové náročnosti instalace FV panelů pak upřesnil, že v případě technické připravenosti (konstrukce, kabeláž atd.) je vlastní instalace relativně jednoduchá, jedná se o montáž panelů na konstrukce (přichycení 4-8 šrouby) a následné propojení panelů v řádu max. desítek vteřin. Této činnosti se přitom věnovaly desítky pracovníků (ke konci listopadu přes 100 lidí záraz), které byly schopny za jediný den (v rámci prodloužených směn) vyložit, instalovat a zapojit i tři kamiony FV panelů.
22. K zápisu z porady společnosti XXXXX (předání XXXXX) ze dne 9. 12. 2010 (č. l. 1192-1195), případně ze dne 14. 12. 2010 (č. l. 1196-1200), které popisují konkrétní nedodělky (mj. neupevnění

z jedné strany 87 krajních panelů v cca 20 řadách) s tím, že toto má řešit firma XXXXX (které to má být i vyúčtováno), uvedl, že tyto nedostatky (dle něj pouhé neutažení šroubů, nikoli jak je v písemných podkladech uvedeno „chybějící uchycení z jedné strany vůbec“) byly zjištěny v rámci kontroly po bouřce či větru, kdy došlo k ohnutí několika panelů. Tyto nedodělky neměly vliv na chod FVE.

23. K termínu dokončení prací dále uvedl, že v prosinci 2010 již na stavbě nepracovali, aby následně připustil, že možná prováděli pouze nějaké terénní úpravy. Stavbu předali jako funkční dílo, k tomu byl i předávací protokol, případně další práce již nesouvisely s chodem díla (FVE „běžela“). Tento výraz, tedy že FVE „běžela“ pak vysvětlil tak, že již před koncem listopadu 2010 mu obžalovaný R. na monitoru ukazoval, jak to vypadá, když ta elektrárna běží a co to dělá, když tam přijde mrak a jak klesne výkon a jak vzroste výkon. FVE tedy v té době dodávala elektrický proud. Údaj o dokončenosti FVE ke konci listopadu (případně o kompletním osazení FV panelů před koncem listopadu) pak opakovaně zopakoval i v rámci dotazů na stav FVE k datu konce revize (dle údaje v revizní zprávě dne 23. 11. 2010), kdy nejprve popřel, že by po tomto datu byly na stavbu dodány ještě tisíce panelů, ale po upozornění na listinné doklady toto prokazující, setrval na údajích o dokončenosti ke konci listopadu, když na dokončenost k datu 23. 11. 2010 údajně nebyl schopen odpovědět. Na stejný dotaz k datu 25. 11. 2010 (datu předání díla) pak uvedl, že pokud je toto datum na protokolu, tak k tomuto datu byla FVE hotová. Když byl dotázán na nesmyslnost dodávání a montování dalších panelů po tomto datu (kdy již byla FVE dle něj hotová) tak uvedl, že to prostě investor takto převzal, tedy asi akceptoval, že to dodělají 26. 11. 2010.
24. K vlastní revizní zprávě a jejímu zpracování uvedl, že pro něj je revizní technik nezávislý, on dělá revizní zprávu, pokud by nebyla elektrárna způsobilá provozu, tak by uvedl nějaké závady, na které by museli reagovat a FVE by nemohla být uvedena do provozu. Dle jeho laického pohledu na bezpečnost FVE (způsobilost k provozu), kterou revizní technik prokazuje, nemá vliv, jestli je tam o 100 nebo 1.000 panelů víc, nebo méně. Kdo konkrétně zaměstnanci jejich společnosti, reviznímu technikovi (obžalovanému) Š., zadal zpracování revizní zprávy, což bylo součástí jeho pracovní činnosti, již neví, mohl to být i jednatel společnosti, případně vedoucí střediska. Při každém dokončení díla musí (jejich společnost) podle norem vydat revizní zprávu, která ubezpečuje o tom, že dílo je bezpečné, že elektrárna je schopna bezpečného provozu. O tom, že existují různé verze této revizní zprávy, případně, že by existoval požadavek na tyto (např. od ERÚ), neví. Dle něj obžalovaný Š. pracoval poctivě a je přesvědčen, že by nenapsal revizní zprávu, která by byla nepravdivá, toto nikdy neudělal. V rámci jeho pracovní činnosti tento jinou revizi na FVE nedělal, a dle něj to nemohl, s ohledem na pracovní vytížení, dělat ani mimo své zaměstnání. Z jeho strany, a domnívá se, že ani ze strany jednatele, nebyl obžalovanému Š. dán žádný nestandardní pokyn, ani na něj nebyl vyvíjen žádný nátlak. FVE dělali poprvé, postupovali standardně, neví o tom, že by pro (výchozí) revizi FVE byly nějaké zvláštní postupy.
25. K předávacímu protokolu (případně předávacím protokolům) pak doplnil, že předávací protokol je obecně předkládán investorovi v době, kdy oni jako dodavatelé jsou přesvědčeni o tom, že dílo je hotovo a že ho mohou vyfakturovat a ukončit. Takto i předložili předávací protokol, s tím, že dílo je dokončené. Proč byl vytvořen druhý, s odstupem času již není schopen vysvětlit, rozhodně jich bylo více, dva až tři, ale rozhodující byl ten první. Rozdíl v protokolech se týkal vad a nedodělků, které ale neměly vliv na provoz FVE (typově zemní úpravy).
26. Pro úplnost je nutno uvést, že tento svědek již dne 4. 2. 2016 v přípravném řízení podal vysvětlení (č. l. 433-437), kdy z hlediska možné věrohodnosti jeho údajů, v jejímž rámci lze jeho údaje v rámci podání vysvětlení jedinečně vnímat (tedy nikoli v rámci případných skutkových zjištění), je možné hovořit o obecné věrohodnosti, ale nikoli o specifické, když ve zcela zásadních detailech jsou rozpory. Přílohou úředního záznamu o podání vysvětlení je pak i listina, kterou předložil, kdy se jedná o harmonogram dodávek panelů (č. l. 438). Z této přitom vyplývá, že dodávky (celkem 31) měly probíhat v době od 10. 11. 2010 do 25. 11. 2010 (přitom bylo objektivně prokázáno, že reálně

dodávky probíhaly ještě dne 26. 11. 2010) a to od společností XXXXX (dále jen „XXXXX“), XXXXX a XXXXX. Dodávky ve dnech 24. – 25. 11. 2010 (tj. ve dvou dnech po deklarovaném konci revize) pak měly představovat celkem 11 dodávek tj. 11 kamionů, což představuje více jak 7.000 kusů FV panelů (fakticky cca 1/3 instalovaného výkonu).

27. S ohledem na výše uvedené rozpory jeho údajů s objektivně prokázanými daty, a to i při zohlednění jeho tehdejšího postavení, je nutno jeho výpověď, s přihlédnutím k výše uvedenému, vnímat jako ne zcela přesný popis tehdejšího stavu, a takto s ní i pracovat. Tedy k posouzení skutkového stavu lze z ní vycházet pouze tam, kde je v souladu s dalšími objektivními důkazy. Soud zde předesílá, že tento závěr (o možnosti z výpovědi svědka vycházet pouze tam, kde je v souladu s dalšími objektivními důkazy) obecně učinil prakticky ve vztahu ke všem svědeckým výpovědím (tedy i těch svědků, u kterých nebude uvedena výslovná hodnotící pasáž), když musel zohlednit zejména časový odstup jejich výpovědi od daných událostí, který v případě výpovědi v hlavním líčení činí více než 10 let, a je obecně známou skutečností, že u většiny populace paměťové stopy časem slábnou (případně plně mizí), zvláště v případě, pokud se nejedná o zásadní události pro jejich život.
28. Svědek J. Š., vedoucí montážního střediska ve společnosti XXXXX, v hlavním líčení dne 8. 6. 2021 potvrdil, že se účastnil výstavby XXXXX, měl na starosti organizaci, kdy na vlastní stavbu dojížděl zhruba jednou do týdne (po dohodě s vedením většinou v úterý). Co se týká dodávek kabelů, rozvaděčů, zajišťoval komunikaci mezi dodavateli, montéry apod. Stavba dle něj probíhala standardním způsobem. Nastoupili někdy v květnu, nebo červnu, začaly se dělat výkopové práce, vytvořil se harmonogram jednotlivých prací, dodávek, kdy rozvaděče vyráběla firma u nich na dílně. Konkrétní data z harmonogramu si již nevybavuje, práce měly skončit v listopadu, možná už v říjnu, každopádně termíny byly dodrženy, neví o žádných (termínových) problémech.
29. K ukončení výstavby FVE uvedl, že na konci listopadu 2010 byla FVE dodělána, když byly dodané a napojené (čtyři) trafostanice (asi již v srpnu 2010), byly dodané a zapojené rozvaděče a dodělala se montáž FV panelů. K této (montáži FV panelů) uvedl, že tato proběhla určitě před koncem listopadu 2010. Neví o žádných problémech v dodávkách panelů, ani o jejich případných výměnách.
30. K revizní zprávě uvedl, že tato byla vyhotovena někdy ke konci prací, kdy již určitě byly namontovány všechny FV panely. Když byl konfrontován s údaji o dodávkách FV panelů ještě po datu ukončení revize, tak uvedl, že toto (tento detail) neví, protože na stavbě byl pouze 1x týdně. Kdo rozhodoval, že bude vyhotovena revize, neví, ale revizní zpráva se dělá vždycky na základě nějakých skutečností, které jsou hotové, tedy že je to připravené tak, aby revizní technik mohl revizní zprávu udělat, zkontrolovat věci, které se tam udělaly. On sám je elektrikář, má oprávnění revizního technika, ale tuto činnost nevykonává. Neví o žádných zvláštních postupech či pokynech ve vztahu k (tehdejší) revizím FVE, či postupům revizních techniků. Obžalovaný Š. byl na stavbě určitě opakovaně, prováděl tam ale pouze revizi. Když byl dotázán na údaje z revizní zprávy (č. l. 966 a násl.) ohledně upevnění revidovaných rozvaděčů na konstrukci s panely, v kontextu údajů ze stavebního deníku (č. l. 2523), kde minimálně k datu 26. 11. 2010 je uvedeno: „skládání kamionů s panely poslední, montáž panelů, zapojování rozvaděčů, tahání kabelů, montáž zbývajících rozvaděčů na konstrukce“ (logicky tedy všechny rozvaděče nemohly být namontovány na konstrukcích již v době revize), potvrdil, že toto nemůže být v souladu, byť dle něj samotný údaj o upevnění nemá pro revizi význam, ale rozvaděč samozřejmě by upevněn (pevně přidělaný na konstrukci, aby nebyly volné přírodní kabely) být měl. Dle jeho názoru není pro výchozí revizi (pro příslušná měření) nutné ani osazení a zapojení 100% FV panelů.
31. Na dotazy obhajoby pak vysvětlil, že osazení panelů na konstrukci a jejich zapojení je časově nenáročné, jedná se fakticky o přichycení 4 šroubů na již hotové konstrukce a zacvaknutí konektorů do sebe. Je to otázka chvilky. V dané době (listopadu 2010) bylo navíc na stavbě více než 100 pracovníků.

32. Pro úplnost je nutno uvést, že tento svědek již dne 3. 12. 2014 v přípravném řízení podal vysvětlení (č. l. 422-424), kdy z hlediska věrohodnosti je nutno vnímat, že uváděné údaje se zjevně liší.
33. Ve vztahu k jeho osobě pak nelze přehlédnout ani e-mail ze dne 15. 12. 2010 (č. l. 1201), ve kterém mu obžalovaný R. sděluje, že FVE je jako celek nefunkční, kdy toto sdělení navazuje na problémy se zkouškou komunikace s dispečinkem společnosti E.ON. a je tak reálně ohroženo uvedení do provozu v roce 2010.
34. I s ohledem na zmíněné rozpory jeho údajů s objektivní realitou (např. revize až po instalaci FV panelů apod.) lze z hlediska věrohodnosti i v jeho případě uzavřít, že tyto údaje nemůže soud považovat za zcela věrohodné a opět z nich může vycházet pouze tam, kde jsou v souladu s dalšími objektivními důkazy.
35. Svědek R. W. v přípravném řízení dne 17. 9. 2018 (č. l. 340-345) uvedl, že v roce 2010 pracoval ve společnosti XXXXX na pozici technická příprava. K druhé etapě XXXXX(XXXXX) uvedl, že zpočátku se na výstavbě moc nepodílel, připravoval pouze nějaké podklady pro pana Š., který byl jeho vedoucím, pan Š. ale většinu věcí řešil se stavbyvedoucím T. G.. V době, kdy stavbyvedoucí odešel, což mohlo být na podzim 2010, se stavbou začal zabývat intenzivněji. Náplní jeho práce bylo zejména přebírání FV panelů. V té době již byly na stavbě všechny kabely a byly vztyčeny všechny konstrukce pro panely. Dále se podílel na sledování rozvaděčů. Když přišel na stavbu, rozvaděče již byly zapojeny a připojeny na panely. Panel nejde odpojit ani vypnout, rozvaděče tedy byly pod proudem a on musel hlídat, aby neshořely. Přejímku FV panelů nedokáže časově zařadit, bylo to asi na podzim, bylo bláto, nesněžilo. Tato přejímka probíhala tak, že byl avizován příjezd a počet kamionů a zhruba čas jejich příjezdu, on převzal od řidiče papíry, zkontroloval, zda jsou panely v pořádku. Panely se následně složily a rozvezly po stavbě. Odbavil takto asi 20 kamionů, žádnou zásilku s panely nikdy nevraceli. Na revizi FVE si nepamatuje, ale domnívá se, že ji dělal obžalovaný Š., možná i s někým dalším. Na stavbě byl až do konce, i po ukončení stavebních prací, protože sledoval rozvaděče. Kdy byla stavba dokončena, si ale nevzpomíná. Společnost XXXXX osazovala panely na konstrukce, jejich elektrikářské zapojení dělal někdo jiný vzápětí po nich. Předložený dílčí předávací protokol ze dne 28. 11. 2010 (č. l. 1240, týkající se 3MW namontovaných solárních panelů společností XXXXX s jeho podpisem za společnost XXXXX) se dle jeho údajů týká toliko osazení, není schopen uvést, kdy byly panely propojeny a připojeny k rozvaděčům, mohlo to být hned po osazení. Je rovněž možné, že panely byly fyzicky namontovány ještě před datem 28. 11. 2010, ale protokol se vyhotovil dodatečně, když na místě byl přítomen zástupce dané společnosti. (Pozn. tento údaj teoreticky může korespondovat s realitou, když ono datum, je dle textu datem „vyhotovení a podpisu protokolu.“) K předloženým přepravním listům (č. l. 1464 a násl.) dále uvedl, že některé z nich podepisoval on, někdy za něj dodávku mohl převzít někdo jiný. Datum 26. 11. 2010 na č. l. 1456 (případně 1458) je uvedeno správně, v ten den dodávku přebíral.
36. V hlavním líčení dne 8. 6. 2021 nejprve poukázal na časový odstup, s tím, že si události již moc nevybavuje, ale nepřišlo mu, že by stavba byla problematická oproti jiným stavbám, nevybavuje si, že by tam měli nějaké problémy, že by jim hlásili nějaké závady. Jeho další údaje pak korespondují s údaji z přípravného řízení. K přebírání (všech) FV panelů pak doplnil, že datově by doklady měly souhlasit. Vlastní namontování panelu, vlastně přišroubování čtyř šroubů a zapojení konektoru, není nic náročného, může trvat cca 15 sekund. Jaký čas uplynul od doby příjezdu kamionu s panely do kompletního namontování všech panelů z něj, případně zda toto (připojení FV panelů) vždy proběhlo v den příjezdu kamionu, nebyl ale schopen uvést. Na stavbě ale bylo kolem stovky lidí. O nějakých nedodělcích (konkrétně neupevněných panelech) nic neví. Když byl konfrontován se Zápisem z porady – předání XXXXX (č. l. 1192 a násl.) uvedl, že on se věnoval spolupráci s panem P. (ze společnosti XXXXX, dále jen společnost „XXXXX“), což ale nesouviselo s danou problematikou. Když byl dotázán konkrétně k bodu 10 (neupevněné FV panely na konstrukcích), za jehož realizaci odpovídal, uvedl, že si toto nevybavuje, je možné, že při montáži tam zapomněli

dát nějaký šroub, rozhodně nemohly chybět všechny šrouby na panelu, protože ten by se jinak sesul z konstrukce a pravděpodobně rozbil.

37. Jeho výpověď tak, při jisté časové neurčitosti, většinou koresponduje s dalšími důkazy a lze ji tak hodnotit jako obecně věrohodnou. Z hlediska specifické věrohodnosti pak platí vše výše uvedené ve vztahu k časovému odstupu a možné využitelnosti údajů.
38. Svědek M. V. v přípravném řízení dne 22. 8. 2018 (č. l. 332-336) uvedl, že v roce 2010 pracoval jako OSVČ v oboru elektrikář a přes společnost XXXXX se dostal k zakázkám na obou etapách FVE XXXXX. V rámci druhé etapy měl na starost elektrikáře jako jejich mistr. Na stavbu přišel na jaře 2010, zpočátku se podílel (resp. podíleli) na výkopových pracích a pokládání kabelů (asi do srpna nebo září 2010), následně asi měsíc nebo měsíc a půl zapojovali rozvaděče, v říjnu a listopadu 2010 byla montáž panelů a trafostanic. FV panely on ani jeho montéři nemontovali, pouze je elektrikářsky zapojoval(i). Panely se navázely a zapojovaly postupně, toto probíhalo asi do konce listopadu 2010. V září vznikla časová prodleva, kdy se čekalo na dodávku panelů, později již ne. Zapojování panelů by mělo být uvedeno v deníku pracovní činnosti, který odevzdal společnosti XXXXX. Po dokončení zapojení panelů byli na stavbě ještě v prosinci 2010, kdy probíhal úklid, odvážení věcí apod. K předloženým týdenním hlášením o využití stroje z měsíce listopadu 2010 (č. l. 1169 a násl.) uvedl, že nelze určit, o jaký stroj se jedná, domnívá se, že to mohl být traktor, bagr s vidlicí, který jim pomáhal uklízet. Určitě se nejednalo o výkopové práce, protože v té době už se nedělaly a nejednalo se ani o zahrnování kabelů, protože kabeláž byla zahrnuta již v srpnu a září. Hotové dílo předal panu Š., při předávce bylo to, co požadovali, dokončeno. Kdy proběhla revize, neví, pan Š., který revizi prováděl, byl na stavbě vícekrát, průběžně, ale nevzpomíná si, zda to bylo i v listopadu 2010.
39. V hlavním líčení dne 8. 6. 2021 na svých údajích setrval, kdy upřesnil, že na stavbě byl prakticky každý den, zpočátku na stavbě pracovalo cca 40 elektrikářů a postupně se jejich počet navyšoval tak, že na konci jich bylo i přes 100. Jednalo se o lidi najaté firmou XXXXX. Na dotazy obhajoby pak podrobně popsal otázku zapojování FV panelů, kdy se jedná o mechanické secvaknutí dvou konektorů do sebe, kdy toto (jedno secvaknutí) trvá pár vteřin a jemu podřízení zaměstnanci nic jiného nedělali (zejména nemontovali panely na konstrukce, ani nekontrolovali jejich stav). Během jednoho dne tak bylo možné zapojit i stovky panelů (pozn. při logice těchto dotazů a odpovědí by ovšem bylo možné během jedné 8 hodinové směny při 100 zaměstnancích a dostatečné přípravě, tedy předchozímu namontování panelů, zapojit i cca 50.000 panelů, tedy více než dvojnásobek celkově instalovaných, pokud by soud pouze mechanicky akceptoval čas zapojení v řádu sekund a pohyb mezi jednotlivými panely při jejich blízkosti maximálně do minuty). Při upřesnění průběhu instalace FV panelů uvedl, že když dojel kamión, který obsahoval desítky FV panelů, tak nechali tyto panely rozvést po poli a firma, se kterou neměl nic společného, začala panely montovat. Oni je pak po namontování začali zapojovat. Dobu od příjezdu kamionu do zapojení panelů z něj, nebyl schopen upřesnit, kdy nejprve uváděl desítky hodin a následně dobu 5-6 hodin, kdy dále uvedl, že byla snaha toto udělat co nejrychleji v průběhu daného dne (ovšem, zda se to vždy podařilo, neví). K vlastnímu postupu prací na stavbě upřesnil, že práce probíhaly dle časového harmonogramu, kdy nemá informace, že by tento nebyl plněn, a navazovaly na sebe. Výkopové práce začaly někdy z jara. Instalace kabelů a konstrukcí, včetně zahrnutí kabelů, proběhla do září 2010. Následovaly rozvaděče, které byly hotovy v říjnu a pak následovaly trafostanice. FV panely byly zapojeny pár dnů před koncem listopadu 2010. Následně probíhal úklid a případné terénní úpravy. Žádné problémy či nesrovnalosti neregistroval. On sám, se na stavbě FVE tehdy podílel poprvé. Když byl opakovaně dotazován k týdenním hlášením o využití stroje z měsíce listopadu 2010 firmy Š. (č. l. 1169 a násl.) uvedl, že je to tam špatně napsané, v listopadu se tam žádné výkopové práce nedělaly, ale stroje na vidlicích rozvázely FV panely. Když byl v tomto směru dotazován na data do 30. 11. 2010 tak uvedl, že v té době již asi začal úklid. Skutečnost, že na výkazech jsou jím uvedeny (resp. minimálně jím jako stavbyvedoucím podepsány) v průběhu dne různé činnosti, odlišné od jím

popisovaných, nebyl schopen logicky vysvětlit, pouze uvedl, že význam měly jen hodiny, co je uvedeno v rámci konkrétní činnosti, pro něj nemělo význam, toto vůbec neřešil. K podmínkám revize (s ohledem na své vzdělání a zkušenosti) uvedl, že tuto lze provést i v průběhu zapojování FV panelů, kdy si nevybavuje, že by je toto nějak omezovalo (např. v důsledku, že by část zařízení byla pod napětím apod.). V rámci revize by (on) měřil izolační stav kabelů, jestli nejsou někde v zemi poškozené, sepsal si rozvaděče, vývody v rozvaděčích, asi by musela být i revize na ty trafostanice, víc neví, co by se mělo měřit. Množství namontovaných panelů dle něj asi (arg. „myslím si“) výsledky případných měření neovlivňuje.

40. Jeho údaje je nutno vnímat i v kontextu listinných důkazů, zde zejména Týdenního hlášení o využití stroje JCB ve dnech 24. - 30. 11. 2010 subjektu Š. M. (č. l. 1170). V týdnu od 24. 11. 2010 do 30. 11. 2010 probíhaly zemní práce prováděné prostřednictvím stroje JCB, které vykonával J. S., v rozsahu 72 (resp. 66) hodin. Při porovnání s ostatními týdenními hlášeními o využití téhož stroje (č. l. 1169) je zřejmé, že práce v tomto týdnu pokračovaly ve stejném rozsahu, jako v týdnech předcházejících předání díla. Práce týkající se rozvozu FV panelů mohl spíše provádět stroj s označením CAT 226B (č. l. 1173-1174), kdy tomuto odpovídá jak charakter stroje („bobky s vidlemi“) tak doba jeho nasazení.
41. Opět i v případě hodnocení věrohodnosti těchto údajů lze odkázat na již výše uvedené.
42. Svědek F. P. v přípravném řízení dne 23. 8. 2018 (č. l. 323-327) uvedl, že od roku 2010 pracoval ve společnosti XXXXX jako elektromontér. Na druhou etapu XXXXX nastoupil na přelomu září a října 2010 na úsek instalace vysokého napětí a rozvodny vysokého napětí. Když na stavbu přišel poprvé, stavba již probíhala, byly natahány kabely nízkého napětí a dílčí propoje mezi úseky, určité stály konstrukce pro panely. FV panely se osazovaly v průběhu, neví, kdy tyto práce byly dokončeny, toto měl na starosti M. V.. Nad nimi byl technik pan Š., nemyslí si ale, že byl stavbyvedoucím, s ním řešili všechny problémy. Na stavbu často jezdil pan R., byl tam za investora. Kdy dokončili práce, neví, měli ústně daný termín, který splnili. Postup prací zapisoval do montážního deníku. Na základě předloženého Zápisu z porady – předání XXXXX (ze dne 9. 12. 2010, č. l. 1192-1195), se vyjádřil k jednotlivým nedokončeným pracím, k poznámce o neupevněných FV panelech uvedl, že šlo o úchytky panelů v řádu kusů, nebyly to celé plochy, pro provoz elektrárny to bylo bezpředmětné. K předávacím protokolům nemá konkrétní informace. K e-mailu od obžalovaného R. ze dne 15. 12. 2010 (č. l. 1201), jehož obsahem bylo sdělení, že elektrárna jako celek je nefunkční, uvedl, že byl problém v trafostanicích, proud byl „jalový“, tento problém pak měla vyřešit společnost XXXXX, on sám se na tomto nijak nepodílel. Žádné nesrovnalosti z hlediska stavebních či technických norem či nestandardní požadavky nezaznamenal.
43. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu čtena v hlavním líčení dne 2. 9. 2020.
44. Svědek J.M. v přípravném řízení dne 28. 8. 2018 (č. l. 320-322) uvedl, že od roku 2009 pracuje jako technik ve společnosti XXXXX (dále jen společnost „XXXXX“), náplní jeho práce jsou instalace a opravy vysokonapěťových rozvaděčů. Na XXXXX si přesně nevzpomíná, po předložení servisního listu (č. l. 1157) uvedl, že dle zápisu dne 29. 11. 2010 nově instalovali pomocné kontakty do rozvaděče (arg. „nejednalo se o opravu“). Tyto kontakty slouží k dálkovému přenosu informací o stavu rozvaděče. Rozvaděč i elektrárna by i bez této instalace mohli fungovat, rozvaděč byl pouze po dobu instalace z bezpečnostních důvodů vypnutý. Nevzpomíná si, jak elektrárna ke dni 29. 11. 2010 vypadala a zda tam probíhala další stavební činnost.
45. Tato výpověď, která byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu čtena v hlavním líčení dne 2. 9. 2020, se ve své podstatě netýká skutkových okolností této věci, když popisuje činnost související se zabezpečením FVE.

46. Ze servisního listu společnosti XXXXX ze dne 29. 11. 2010 týkajícího se instalace 8 kusů pomocných kontaktů do polí R221 a R222 (č. l. 1157) přitom vyplývá, že tyto práce probíhaly po oficiálním termínu předání díla objednateli, ale nelze vyloučit údaje svědka, že se nejednalo o práce související s funkčností vlastní FVE, ale jednalo se o určitou „nadstavbu“.
47. Svědek J.M., současný jednatel společnosti XXXXX (dále jen společnost „XXXXX“), v přípravném řízení dne 6. 8. 2014 (č. l. 392-396) uvedl, že společnost XXXXX se na první etapě výstavby XXXXX podílela jako generální dodavatel, na druhé etapě se podíleli výstavbou konstrukcí pro panely, a to asi v létě 2010, byli subdodavatelem společnosti XXXXX.
48. Tento záznam o podání vysvětlení byl za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu čten v hlavním líčení dne 2. 9. 2020.
49. Svědek Z. T., zaměstnanec a tehdejší jednatel společnosti XXXXX, v přípravném řízení dne 24. 8. 2018 (č. l. 328-331) uvedl, že společnost XXXXX působila na první i druhé etapě FVE XXXXX, nejprve jako hlavní zhotovitel, v rámci druhé etapy pak jako subdodavatel společnosti XXXXX. On sám řešil provozní chod společnosti a zakázky, pan M. řešil obchod. Na stavbě druhé etapy fyzicky nikdy nebyl, nepamatuje si náplň zakázky ani termín dokončení prací. K předložené rekapitulaci fakturace nosných konstrukcí pro panely ze dne 15. 12. 2010 (č. l. 1141) uvedl, že datum na dokumentu neodpovídá fyzickému dokončení prací, které bylo provedeno dříve. Běžnou praxí je pozdržení předání díla i fakturace, neboť investor potřebuje získat čas na profinancování. K předloženému protokolu o předání ze dne 22. 12. 2010 (č. l. 1143), kde je jako skutečný termín dokončení prací uveden termín 15. 12. 2010, uvedl, že datum dokončení prací neodpovídá skutečnosti, práce byly dokončeny dříve. Tomu odpovídá i skutečnost, že nedošlo k žádné penalizaci v souvislosti s prodlením na základě uzavřené smlouvy o dílo, ačkoli sjednaný termín dokončení byl termín dřívější. Dalším důvodem k uvedení pozdějšího data dokončení prací je i záruka, neboť hlavní zhotovitel předává dílo investorovi, a pokud by dílčí část převzal od subdodavatele dříve, skončila by jemu záruka na dílo dříve než záruka investorovi vůči němu.
50. V hlavním líčení dne 8. 6. 2021 primárně uvedl, že s odstupem času si danou situaci již nevybavuje, v té době se ucházeli o realizaci, případně dodávky dílčích částí více FVE (následně upřesnil, že takto se podíleli ročně na desítkách FVE). V rámci odpovědí na dotazy pak obecně na svých údajích setrval, kdy zejména potvrdil (tehdejší) obecné postupy v rámci stavebního trhu v České republice, tedy otázky předání díla, odstranění vad a nedodělků, uzavření zakázek a fakturace, kdy existují různé postupy, ale ve vztahu k této konkrétní zakázce se nebyl schopen vyjádřit. K otázce na datové připojení FVE pak uvedl, že toto se dělá v průběhu výstavby, ale může se udělat i později, není to nezbytné pro bezpečný provoz, je to nadstavba toho systému kvůli sledování (poruch atd.).
51. K opakovaně předloženému dokladu na č. l. 1141-1142 (rekapitulace fakturace, označená číslem XXXXX XXXXX - nosné kce, tzn. konstrukce, pro FV panely), ze kterého vyplývá, že fakturovali montáže nosných konstrukcí a FV panelů v rozsahu 4.06 MWp na XXXXX, uvedl, že jejich firma fakticky na dané FVE zprostředkovávala pravděpodobně dodávky a instalace těchto konstrukcí, když ani fyzicky v dané době neměla dostatek zaměstnanců, aby toto vyřešila vlastními silami. Pokud jde o dodávky panelů na druhou etapu (tedy XXXXX), tak toto si již nevybavuje. K souvisejícím dokladům na č. l. 1143 a násl. (Protokol o předání a převzetí díla nebo jeho dokončené části), které mj. deklarují skutečný termín dokončení prací dnem 15. 12. 2010 a jako důvod posunutí termínu dokončení (dle SOD byl termín dokončení 3. 9. 2010) pak posunutí realizace ze strany objednatele, nejprve obecně potvrdil jejich pravost a následně, shodně s údaji z přípravného řízení, vysvětlil význam tohoto data s tím, že nekoresponduje s realitou (jedná se o posunutý termín).
52. Svědek M. Š., OSVČ v oboru zemní práce a autodoprava, v hlavním líčení dne 8. 6. 2021 uvedl, že v roce 2010 pracoval na XXXXX jako subdodavatel na výkopové práce a dopravu pro firmu XXXXX, ovšem s obžalovaným R. nepřišel vůbec do styku, ani ho nikdy neviděl. S odstupem času

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

si ani nevybavuje, že FVE měla dvě etapy. Dle něj se v roce 2009 dělaly spíše přípravné práce a v roce 2010 se montovaly panely a dávaly se tam trafostanice. Jeho firma (resp. spíše firma jeho otce, arg. „my“) tam byla od října 2009, dělali výkopové práce, zavrtávali držáky na panely, ve druhé fázi dělali přípravu, tzn. betonovali základy na trafostanice (resp. dováželi na tyto beton), kdy vlastní trafostanice stavěla firma XXXXX. K datu ukončení stavby, či vlastní činnosti, nejprve uvedl, že neví, kdy to skončilo, poté doplnil, že možná v létě 2010, kdy tam naposledy dělali (po vybetonování základů pro trafostanice už na stavbě nebyli). Následně ovšem ve vztahu k FV panelům, kdy ovšem opakovaně zdůrazňoval, že s těmito neměli nic společného (nepřišli s nimi do styku apod.), uvedl, že tyto skládali z kamiónů, které tam s panely přijížděly, a vysokozdvížným vozíkem je skládali a dávali (rozváželi) na stavbu (pozn. je zřejmé, že tato činnost tak mohla probíhat nejdříve v listopadu 2010). Samotné montování panelů šlo mimo ně, to už dělali elektrikáři. Z hlediska časové návaznosti prací pak montáž FV panelů situoval do doby před budováním trafostanic (arg. „panely už byly hotové, když se dělaly trafostanice“). Poté odhadl, že stavba mohla být dokončena na podzim 2010, ale opět uvedl, že si to přesně nepamatuje (arg. „opravdu si nevybavuji ...“). V dané době (rok 2010) pracovali jen na této FVE. Možná v říjnu – listopadu 2010 se pak podíleli na vyklízení areálu. V současnosti již nemá žádné podklady (dokumentaci) na základě kterých, by byl schopen své údaje upřesnit a doplnit.

53. Vzhledem ke skutečnosti, že tento svědek v rámci podání vysvětlení v přípravném řízení dne 20. 11. 2014 (č. l. 425-428) uváděl v zásadních věcech zcela odlišné údaje, byl, bez toho, že by mu byly konkrétní údaje z podání vysvětlení předestírány (§ 158 odst. 6 trestního řádu), dotázán z hlediska možné věrohodnosti jeho údajů obecně na důvod odlišností, kdy uvedl, že si to již nevybavuje, v roce 2014 si události pamatoval lépe (arg. „měl je v živé paměti“). Za tohoto stavu, a výše zmiňovaných rozporů v rámci údajů v hlavním líčení, pak soud může z jeho procesně řádně provedených údajů opět vycházet pouze tam, kde jsou v souladu s dalšími objektivními důkazy, zde zejména listinami.
54. Z týdenních výkazů stroje označeného XXXXX (případně XXXXX) firmy Š., přitom vyplývá, že tento byl na stavbě v provozu ještě 29. 11. 2010 (č. l. 1172-1174). Jedná se o stroje, které rozvážely dovezené FV panely.
55. Svědek P. A. v rámci podání vysvětlení dne 3. 2. 2015 (č. l. 354) uvedl, že jeho společnost XXXXX (dále jen společnost „XXXXX“) se v roce 2010 podílela na výstavbě XXXXX. Zakázka byla fakturována dne 30. 12. 2010. Práce prováděli na přelomu listopadu a prosince 2010, bylo špatné počasí. Elektrárna v té době nebyla hotová, odhaduje, že chybělo cca 10 % panelů. Už není schopen přesně určit, kdy se na stavbě podílel, ale rozhodně to bylo poté, co bylo ze strany společnosti XXXXX provedeno zafukování optického kabelu (dle č. l. 2594 – provedeno ve dnech 16. 11. 2010 a 24. 11. 2010).
56. Tento záznam o podání vysvětlení byl za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu čten v hlavním líčení dne 8. 6. 2021.
57. Svědek L. V., revizní technik, v přípravném řízení dne 19. 9. 2018 (č. l. 337-339) uvedl, že na revizi této FVE si nevzpomíná, neví, jak vypadala a zda byla osazena panely. Na základě předložené zprávy o revizi (ze dne 24. 11. 2010, č. l. 1040-1048), kterou měl vyhotovit, uvedl, že dle této zprávy provedl napět'ovou zkoušku VN kabelů 22KW ve dnech 19. a 24. 11. 2010.
58. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu čtena v hlavním líčení dne 2. 9. 2020, když koresponduje s výchozí revizní zprávou o napět'ové zkoušce kabelů (č. l. 1040-1048, 1113-1121). Tato revize byla dle textu provedena v době od 19. do 24. 11. 2014 a vyhotovena a předána dne 24. 11. 2010.
59. Dále byly, v rámci podání vysvětlení ve smyslu § 158 odst. 6 trestního řádu, v přípravném řízení vyslechnuty osoby podílející se na činnostech souvisejících s výstavbou XXXXX, ovšem nikoli ve smyslu vlastních stavebních činností.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

60. Svědek P.H., geodet ve společnosti XXXXX, v přípravném řízení dne 7. 11. 2014 (č. l. 378-381) uvedl, že je společnost XXXXX v říjnu 2009 požádala o zaměření FVE, tuto zakázku zpracovával on. Následně se podrobně vyjádřil ke stavbě FVE v roce 2009, k druhé etapě výstavby FVE pouze uvedl, že práce dokončil v listopadu 2010, potom již na stavbě nebyl.
61. Jeho údaje pak korespondují s listinnými důkazy, kterými jsou objednávky, předávací protokoly a faktury společnosti XXXXX a to jak k první etapě, tak zejména ke druhé etapě XXXXX (viz č. l. 2718-2723, případně č. l. 903-911 a 1092-1097 z dokladů zajištěných při prohlídce ve společnosti XXXXX), ze kterých vyplývá, že měřičské práce byly provedeny v červnu až listopadu 2010 (do 1. 12. 2010).
62. Svědek K.K. v přípravném řízení dne 18. 11. 2014 (č. l. 386-391) uvedl, že vypracovával projektovou dokumentaci pro první etapu FVE XXXXX, kdy se podrobně k této činnosti vyjádřil. K druhé etapě XXXXX pak uvedl, že projektovou dokumentaci dokončil a předal v září 2010, poté se projednávala se společností E.ON. Při jednání se společností E.ON zastupoval investora - společnost XXXXX. Dokumentaci se zapracovanými připomínkami předal obžalovanému R. a svědku P. dne 12. 11. 2010. Naposledy byl na stavbě v půlce listopadu 2010, v té době se již montovaly panely a zhotovitel sháněl další lidi na montování.
63. Svědek R.F., pracovník společnosti E.ON Distribuce, a.s., který se účastnil na prvním paralelním připojení dne 21. 12. 2010 (viz Protokol o schválení výrobní č. l. 1950), si v hlavním líčení dne 8. 6. 2021 s odstupem času konkrétní FVE již nebyl schopen vybavit. Ke své činnosti v dané době uvedl, že pracoval u společnosti E.ON na oddělení, co kontroluje a vyfakturovává neoprávněné odběry. Obecně ve vztahu k FVE se podílel na kontrole kompletnosti elektrárny, kdy autem za účelem kontroly projížděl areál. Takto se účastnil asi 50 kontrol, ale nevybavuje si žádný konkrétní problém. Obecně, pokud by zjistili nějaký (řešitelný) problém, tak by „dali šanci“ (zástupcům) FVE aby to dořešili, tedy by opakovaně přijeli ještě posledního prosince, aby to mohli podepsat. Jinak by doklady nemohli podepsat. Na dotazy obhajoby se pak vyjádřil k otázce prvního paralelního připojení s tím, že v dané době by zařízení mělo být v pořádku (měly by být připojeny FV panely), měla by být revizní zpráva a mělo by to mít funkční připojení, tzn. být schopno zapojení do sítě. Následně se buď (nastálo – „na hotovo“) zapojí do sítě, nebo se provede pouze měření a zařízení se opět odpojí.
64. Tento svědek v rámci podání vysvětlení v přípravném řízení dne 14. 12. 2015 (č. l. 368-371), kdy se vyjadřoval ke své činnosti na této konkrétní FVE, předložil i fotodokumentaci, kterou při daném úkonu provedl, kdy vybrané fotografie se pak nachází na č. l. 372-376.
65. Tyto záznamy o podání vysvětlení, které ve vztahu ke konkrétnímu skutkovému ději mají vzhledem ke svému obsahu minimální vypovídací hodnotu, pak byly za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu taktéž čteny v hlavním líčení dne 2. 9. 2020.
66. K okolnostem souvisejícím se splněním další podmínky pro vydání licence ERÚ, tedy oprávnění užívat či provozovat stavbu, podala dne 8. 8. 2014 (č. l. 439-443) vysvětlení svědkyně A.V., pracovnice stavebního úřadu v Břeclavi. Tato k druhé etapě výstavby XXXXX uvedla, že stavebník požádal dne 19. 11. 2009 (jedná se o chybný údaj, správně jde o datum 19. 11. 2010) o předčasné užívání stavby, na základě této žádosti provedla dne 26. 11. 2010 místní šetření, kde zjistila, že elektrárna je dokončena, neboť na stavbě nebyly další volné plochy, kam by mohly být panely postaveny, všechny panely byly osazeny a zapojeny, byly jí předloženy revize o bezpečnosti systému. Panely ale na místě nepočítali, údaj o počtu panelů (20.237 kusů) převzala ze stavebního rozhodnutí, není schopna určit, zda byl systém funkční. Jako jediný nedostatek shledala nedokončenou příjezdovou cestu, ale toto nebránilo užívání. Dne 29. 11. 2010 vydala rozhodnutí o povolení předčasného užívání stavby. Dne 16. 12. 2010 pak na základě žádosti o vydání kolaudačního souhlasu provedla další místní šetření, kde zjistila, že stavebník dokončil terénní

úpravy, elektrárna byla zřejmě zapojena, panely na místě opět nepočítala, nikde tam ale žádné volné panely neležely. Na základě tohoto místního šetření vydala dne 17. 12. 2010 kolaudační souhlas.

67. I tento záznam o podání vysvětlení byl za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu čten v hlavním líčení dne 2. 9. 2020.
68. Dále (mimo obžalovaného R.) byli vyslechnuti i další členové statutárního orgánu společnosti XXXXX.
69. Svědek T.H., tehdejší člen představenstva společnosti XXXXX, se v přípravném řízení dne 28. 8. 2018 (č. l. 306-308) pouze vyjádřil ke svým funkcím ve společnosti XXXXX a popřel, že by se tato společnost dopustila protiprávního jednání. Dále využil svého práva a odmítl vypovídat.
70. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odst. 1 trestního řádu čtena v hlavním líčení dne 2. 9. 2020.
71. Obdobně (tedy, že využili svého práva a k věci odmítli vypovídat) postupovali v rámci podání vysvětlení dne 5. 6. 2018 i svědci P. K., člen představenstva společnosti XXXXX (č. l. 382-384) a F. Č., předseda představenstva společnosti XXXXX (č. l. 360-362).
72. Tyto záznamy o podání vysvětlení, které ve vztahu ke konkrétnímu skutkovému ději mají vzhledem ke svému obsahu (využití práva nevypovídat) nulovou vypovídací hodnotu, pak byly za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu taktéž čteny v hlavním líčení dne 2. 9. 2020.
73. Dále podávaly vysvětlení i osoby, které v rámci licenčního řízení ERÚ ve vztahu ke konkrétní XXXXX měly postavení oprávněné úřední osoby.
74. Svědek L. P. v přípravném řízení dne 7. 12. 2015 (č. l. 399-405) takto uvedl, že od roku 2001 působil na ERÚ, v letech 2004 – 2011 pak na pozici ředitele odboru licencí, obecně se vyjádřil k postupu při udělování licencí, k průběhu licenčního řízení a k fungování ERÚ. Dále uvedl, že podepisoval licence, pokud měl za to, že žádost obsahuje všechny podstatné náležitosti. K této konkrétní elektrárně si již nic nepamatuje. On sám na prohlídce XXXXX nebyl a neví, zda tam byl nějaký jeho kolega. Nicméně má za to, že v roce 2010 (asi od 1. 12. 2010) se již všechny elektrárny nad 1 MW kontrolovaly. Jednalo se však pouze o vizuální kontrolu, ze které se nedělal žádný zápis, ani se nepořizovala dokumentace. Za jeden den bylo takto prohlédnuto několik FVE provozoven.
75. Svědek L. Ž., v dané době zaměstnanec ERÚ, specialista odboru licencí, se v přípravném řízení dne 26. 1. 2015 (č. l. 444-448) obecně vyjádřil k tehdejšímu postupu ERÚ při udělování licencí pro provoz FVE, kdy potvrdil, že v rámci revizních zpráv požadovali uvedení počtu panelů. Ani on si konkrétně XXXXX již nevybavil.
76. Tyto úřední záznamy, které ve vztahu ke konkrétnímu skutkovému ději mají minimální vypovídací hodnotu, byly, za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu, čteny v hlavním líčení dne 2. 9. 2020.
77. Svědek R.B., pracovník společnosti E.ON Distribuce, a.s., v přípravném řízení dne 2. 12. 2014 v rámci podání vysvětlení (č. l. 355-358) uvedl, že dne 18. 1. 2010 byl na XXXXX(fakticky XXXXXI) provést ověření provozu výroby, kdy tohoto dne byla tato FVE i schválena do trvalého provozu. Dále doplnil, že koncem roku 2010 (asi od 28. 10. 2010) bylo rozhodným datem pro přiznání výše výkupní ceny datum prvního paralelního připojení.
78. Svědek J. Č., OSVČ v oboru elektro, se v rámci podání vysvětlení dne 3. 2. 2015 (č. l. 359) vyjádřil k pracím probíhajícím v roce 2009 (logicky tedy na XXXXXI), kdy osobně prováděl opravu kabeláže. Jím prováděné práce byly ukončeny k datu 28. 12. 2009.

79. Výpovědi těchto svědků, resp. záznamy o podání jejich vysvětlení, které ve vztahu ke konkrétnímu skutkovému ději mají prakticky nulovou vypovídací hodnotu, když se fakticky vztahují k realizaci XXXXXI, byly, za splnění podmínek § 211 odst. 6 trestního řádu, čteny v hlavním líčení dne 2. 9. 2020.
80. Další svědek byl vyslechnut v rámci skupiny důkazů, která byla v přípravném řízení opatřena k řešení otázky nutnosti stavební dokončenosti díla (výrobní) před provedením revize, zde zejména ve vztahu k instalaci a propojení FV panelů (fakticky k otázce revize bez zapojených FV panelů). V rámci řešení této problematiky v jiných obdobných případech byla tato otázka již judikatorně vyřešena, jak bude zmíněno následně, a dané dokazování tak bylo svým způsobem nadbytečné, když soud je tímto judikatorním závěrem vázán.
81. Svědek P.H., hlavní zpracovatel znaleckého posudku Českého vysokého učení technického v Praze (dále jen ČVUT) ze dne 8. 7. 2013 č. 34/2013 (č. l. 582-592), se tak v přípravném řízení dne 20. 2. 2018 (č. l. 309-319) nejprve vyjádřil k okolnostem vzniku tohoto posudku, kdy tento byl zpracován na základě objednávky ERÚ. K výchozí revizi FVE obecně uvedl, že tato se provádí po dokončení, musí se hodnotit všechny relevantní části FVE, které se podílejí na její bezpečnosti, tj. propojení vodičů, umístění zařízení, instalace, atd. Předmětem revize je vše, co může ovlivnit bezpečnost provozu. Revizi tedy podléhají i fotovoltaické panely, nicméně revizi nepodléhá samotný panel, ale reviduje se způsob propojení a soulad s instalačním manuálem, tedy správné zacvaknutí konektoru, připevnění panelu na konstrukci a jeho uzemnění. Dále je nutno revidovat měnič, a to jeho umístění a soulad instalace s instalačním manuálem, stejně jako další komponenty, veškeré kabelové připojení. Na FVE není žádný kabel, který by se nerevidoval. Kabel, který vede z panelu je však součástí panelu, ten se tedy nekontroluje, neboť je již zkontrolován výrobcem. Technik by měl zkontrolovat přítomnost všech panelů na elektrárně, aby osvědčil, že jsou správně připojeny. Nelze odkazovat na to, že panel má atest, a proto se nereviduje. Pro provedení revize je ideální beznapětový stav z důvodu bezpečnosti, ale pokud toto není možné, musí se zkouška provést i pod napětím. Všechny komponenty musí být v době provádění revize propojeny, reviduje se konečný stav FVE. V případě, že pouze část fotovoltaických panelů je osazena a připojena, je možné zrevidovat pouze tuto část s osazenými panely, tuto revizi lze označit za výchozí a k distribuční soustavě pak tuto část připojit. V revizní zprávě musí být uveden rozsah revize. Správný postup revize upravuje norma ČSN EN 62446, tato byla vydána v roce 2009 a do české legislativy byla přijata v červnu 2010, je však v angličtině, její pouze informativní překlad byl vydán po roce 2013.
82. V hlavním líčení dne 8. 6. 2021 na svých údajích setrval, kdy doplnil, že v dané době platná ČSN EN 62446, která specifikovala průběh revize, obsahovala ve své příloze i formulář pro revizní zprávu. Přestože byla v dané době k dispozici pouze v anglickém jazyce, vyšla ve věstníku (Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví - ÚNMZ) a povinností revizního technika je sebevzdělání (logicky tedy i seznámení s normami vztahujícími se k jeho činnosti). Skutečnost, zda ERÚ v dané době vydal nějakou metodiku k posuzování revizí FVE, mu není známa. Opakovaně se pak podrobně vyjadřoval k problematice vlastní revize a zahrnutí FV panelů do ní, včetně problematiky konkrétních revizních zpráv obžalovaného L. Š.. Zde znovu zdůraznil, že FV panely, v případě revize NN, jsou součástí FVE, která má být revidována, a musí tak být již namontovány a propojeny. V případě popisu rozsahu revize „první“ revizní zprávy (č. l. 966 a násl.), kde je uvedeno, že jsou revidovány mj. propojovací vodiče panelů ..., což může být vodič na FVE a nikoli vodič z FV panelu, pak revizní technik asi neprováděl revizi FV panelů. V rámci „druhé“ revize (č. l. 1124), kde je již v předmětu revize popsáno pole FV panelů, musí revizní technik ověřit jejich instalaci, ale toto v obsahu zprávy nikde uvedeno není (způsob, případné měření apod.). Při zjednodušeném pohledu na obě revizní zprávy, tedy posouzení rozhodných údajů (identifikace FVE, čas, rozsah revize a její závěr), kdy zbytek je pouze popisem ..., lze uzavřít, že ani jedna by nerevidovala potřebný rozsah (bezpečnost její NN částí). Popis počtu panelů a

umístění v revizní zprávě není nutný, je kryt údajem o výkonu (případně umístění je popsáno v projektové dokumentaci), když zde tuto skutečnost připodobnil k údaji o počtu zásuvek apod. při revizi rodinného domu, tedy, že se jedná o nadbytečný (účelový) údaj, který ale v dané době byl vyžadován (majitelem, resp. objednatelem posudku, pravděpodobně z popudu ERÚ, který chtěl v revizní zprávě „vidět“ instalovaný výkon, který kontroloval).

83. Dále se vyjádřil obecně i k průběhu (délce) revize, kdy uvedl, že většinou se dělají v průběhu výstavby dílčí revize, které ale musí být součástí výsledné výchozí (což zde není uvedeno a doloženo), kdy doba 5 dnů na revizi FVE o výkonu 4 MW (jedním člověkem) mu přijde s ohledem na jeho praxi evidentně nedostatečná. Na dotazy obhajoby se pak vyjádřil i k vlastní praxi, případně tehdejší praxi znaleckého ústavu, který je zpracovatelem předloženého znaleckého posudku, a to i v souvislosti s posudkem VUT a tehdejším řízením s těmito posudky spojeným.
84. Jeho údaje korespondují se závěry znaleckého posudku Českého vysokého učení technického v Praze, Fakulty elektrotechnické, katedry elektrotechnologie ze dne 8. 7. 2013 (č. l. 546-581 včetně příloh) který byl proveden za splnění podmínek § 213 trestního řádu v hlavním líčení dne 2. 9. 2020 (jedná se formálně o listinu), ze kterého bylo prokázáno, že zpracovatelé tohoto posudku vyžádaného ERÚ (viz č. l. 544-545), týkajícího se jiné FVE, dospěli k závěru, že výchozí revizi podléhá mj. i zapojení panelů a nemůže tak být revidována část elektrárny, která nemá zapojené či osazené panely. Pro provedení výchozí revize FVE je tedy nutné i dokončení veškeré elektroinstalace a zapojení všech FV panelů. Přestože samotné FV panely nepodléhají revizi v přímém smyslu slova (mají CE – prohlášení o shodě), revizi podléhá způsob jejich zapojení do obvodu elektrárny. V případě FV panelů je tak nutné doložit zapojení všech panelů jak do elektrického obvodu (kvůli měření izolačního odporu), a funkčnost ochranného pospojování kovových částí modulů. Revizi lze sice provést pouze na část FVE, tedy i na výrobu bez zapojených panelů, ale v takovém případě revize neosvědčuje FVE jako celek, ale pouze tuto revidovanou dílčí část elektrárny.
85. Obžalovaní jsou ze svého jednání dále usvědčovani listinnými důkazy a znaleckými posudky. V případě těchto listinných (či jiných věcných) důkazů se jedná zejména o dokumenty zajištěné v průběhu přípravného řízení, případně listiny, které byly předloženy některou ze stran trestního řízení v rámci hlavního líčení. Z hlediska původu se jedná o kopie části spisů jednotlivých řízení ERÚ (resp. originálu v příloze), dokumenty zajištěné zejména při prohlídkách jiných prostor (ve společnosti XXXXX) či domovní prohlídce (u obžalovaného R.), případně dobrovolně vydané doklady, kopie obsahu datových nosičů zajištěných při předmětných prohlídkách a na tyto navazující znalecké posudky a zajištěné materiály k výpočtu škody.
86. Obsahově je možné tyto rozdělit na dokumenty týkající se řízení (obsahu spisů) ERÚ, případně stavebního úřadu, dále na dokumenty prokazující vlastní trestné jednání obžalovaných (tedy vztahující se k vyhotovení nepravdivých dokladů a jejich předložení ERÚ) v návaznosti na reálný stav výstavby, a dále doklady ke škodě.
87. Průběh správních řízení a v něm předložené dokumenty byl prokázán zejména z jednotlivých správních spisů.
88. Z originálu správního spisu ERÚ, který je přílohou tohoto spisu, licenčního spisu FVE XXXXX, sp. zn. LIC-06943/2009-ERU, bylo prokázáno, že tento ve vztahu k XXXXXI. (výkon 1,15 MW) byl založen dne 9. 11. 2009 na základě žádosti společnosti XXXXX, jednajícím prostřednictvím obžalovaného T. R., o udělení licence ze stejného dne. Dne 7. 12. 2009 pak bylo vydáno rozhodnutí o udělení licence č. XXXXX, kdy ze spisového materiálu, byť se žurnalizací poté, vyplývá, že v dané době již sice existovaly revizní zprávy na danou výrobu (viz zpráva o výchozí revizi č. l. 77-78 licenčního spisu), ovšem pouze na VN (vysoké napětí), a je otázkou, zda formálně tak mohly být v době tohoto rozhodnutí splněny příslušné zákonné podmínky (minimálně prokázání bezpečnosti).

89. Další část licenčního spisu, nyní formálně samostatný spis se sp. zn. LIC-14054/2009-ERU, se týká žádosti o změnu licence č. XXXXX (navýšení instalovaného výkonu), fakticky tedy XXXXX. Tento byl založen dne 25. 11. 2010 (dle podacího razítka) na základě žádosti společnosti XXXXX, opět jednající prostřednictvím obžalovaného T. R., kdy referentem předmětného licenčního řízení a oprávněnou úřední osobou byl, mimo ředitele odboru licencí svědka L.P., svědek L.Ž.. Z hlediska obsahu žádosti a příloh je přitom minimálně zvláštní, že podací razítko (s datem 25. 11. 2010) je na formuláři C2 (označení 000001-3), který je ovšem součástí (jednou z příloh) podání dle datace až ze dne 26. 11. 2010 (označení 000007), kdy celkově toto podání obsahuje celkem 93 listů (které jsou označeny 000001-000093). Jeho součástí (přílohami) jsou mimo jiné Seznam jednotlivých provozoven (označení 000005) s uvedeným instalovaným elektrickým výkonem provozovny 4,060 MW, Veřejnoprávní smlouva o umístění stavby XXXXX, 4,25 MWp (označení 000010-12) shodná s listinou ze spisu stavebního úřadu, Smlouva o dílo č. 110/05/2010 mezi společností XXXXX jako objednatelem a společností XXXXX jako zhotovitelem, ze dne 17. 3. 2010 (označení 000029-37). Předmětem díla je FVE 4,06 MWp XXXXX II. etapa a za společnost XXXXX ji podepsal obžalovaný T.R.. Dále Protokol o předání ze dne 25. 11. 2010 (označení 000039) z jehož textu vyplývá, že tohoto dne byl předán fotovoltaický systém dle smlouvy o dílo č. 110/05/2010 společnosti XXXXX, za kterou protokol podepsal opět obžalovaný T.R.. Dále, pro toto řízení zásadní, Zpráva o revizi elektrického zařízení č. XXXXX, ze dne 14. 11. 2010 (označení 000040-64) se závěrem, že revidované elektrické zařízení je schopno bezpečného provozu. Z textu vyplývá, že tato výchozí revize, s problematickým datem vypracování, byla provedena ve dnech 19. 11. 2010 až 23. 11. 2010 (začátek a konec, tedy od pátku do úterý) s tím, že předmětem revize bylo vedení DC, vedení AC a uzemnění T1,T2,T3,T4. Tato revizní zpráva neobsahuje údaje o FV panelech v jiné části než u popisu rozvaděčů, kdy u všech je uvedeno, že tyto jsou (konkrétně každý jednotlivě) upevněny na konstrukci s panely.
90. Dalším podáním ze dne 29. 11. 2010 (doručeným ERÚ dne 30. 11. 2010) v rozsahu 58 listů (které jsou následně označeny razítkem 000001-000058), byly doplněny mimo jiné Rozhodnutí o předčasném užívání stavby XXXXX, 4,25 MWp (označení 000001-03) shodné s listinou ze spisu stavebního úřadu a opětovně Zpráva o revizi elektrického zařízení č. XXXXX, ze dne 14. 11. 2010 (označení 000004-52) se závěrem, že revidované elektrické zařízení je schopno bezpečného provozu nově i včetně příloh. Z porovnání obsahu textu a grafiky vyplývá, že tato výchozí revize je prakticky totožná s původně předloženou, kdy se liší (mimo doložení příloh) jen v textu na stranách 1-2 (strany 3-49 zůstávají shodné), s tím, že na straně 1 v předmětu revize je mimo vedení AC/DC uveden popis, kde se revidované zařízení FVE nachází, včetně konkrétních parcel, s tím, že pole FV panelů je rozděleno do tří částí, které jsou opět specifikovány příslušnými parcelami. Uzemnění T1,T2,T3,T4 nyní v předmětu revize uvedeno není, ale je opět obsahem vlastního popisu. Na straně 2 je pak nově uvedeno, že na XXXXX je napojeno 21.700 panelů, z toho je 21.000 panelů Eging 185 Mono-crystalline a 700 panelů Eging 190 Mono-crystalline, s odkazem na Přílohu č. 1 této revize. Tato revizní zpráva pak obsahuje celkem 3 přílohy (č. 1 - certifikáty FV panelů, č. 2 - certifikáty střídačů a č. 3 – měření zemních přechodových odporů zemničů), byť na poslední dvě není ve vlastním textu žádný odkaz. Zjevně lze dovodit, že tato nová revize byla předložena na požadavek vyplývající z praxe ERÚ, kdy jeho pracovníci vyžadovali revize, ve kterých je explicitně uveden výkon (počet konkrétních FV panelů). Dalším doplněným dokumentem, je pak Příloha předávacího protokolu ze dne 25. 11. 2010 s datem 26. 11. 2010 – potvrzující, že na stavbu XXXXX. bylo dodáno 21.700 panelů Eging, z toho 21.000 panelů Eging 185 Mono-crystalline a 700 panelů Eging 190 Mono-crystalline.
91. Na základě těchto podkladů bylo dne 9. 12. 2010 vydáno Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence č. XXXXX (změna č. 001) včetně přílohy, kdy při zachování data vzniku oprávnění 7. 12. 2009 a doby trvání licence na 25 let od tohoto data, došlo ke změně v rozsahu podnikání, kdy nový celkový instalovaný výkon ze dvou zdrojů činí 5.168 MW. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 10. 12. 2010 po doručení a vzdání se opravného prostředku (rozkladu) obžalovaným T. R..

92. Pro úplnost je nutno doplnit, že v rámci výzvy k doplnění podkladů společnost XXXXX doložila i (pravidelnou) revizní zprávu z roku 2014 na XXXXX, revizního technika Z. N. (č. l. 176-178 tohoto licenčního spisu, případně č. l. 896-902 spisu v kopii z dokladů zajištěných v rámci prohlídky jiných prostor společnosti XXXXX), která obsahuje popis složení elektrické soustavy (revidovaného elektrického zařízení) včetně popisu počtu jednotlivých FV panelů a jejich zapojení, kdy tuto pravidelnou revizi revizní technik vykonával v rozmezí 12 dnů (od 1. 11. 2014 do 12. 11. 2014) a následující den (13. 11. 2014) ji vyhotovil. Soud zde nehodlá poukazovat na textovou část, kdy v mezidobí mohlo dojít k lepší informovanosti revizních techniků, a tím i lepšímu popisu, ale považuje za nutné poukázat na délku pravidelné revize, která je více než dvojnásobná oproti době, za kterou stihl obžalovaný L.Š. zpracovat výchozí revizi. Ostatně i rozsahem čtvrtinovou XXXXXI, tento revizní technik revidoval devět dnů (viz č. l. 163-174 tohoto licenčního spisu). Tyto údaje svědčí pro problematičnost faktického (řádného) provedení revize obžalovaným Š. v jím prezentovaném termínu (za pět dnů včetně víkendu).
93. V rámci přípravného řízení byly zajištěny i materiály stavebního úřadu, Městského úřadu v Břeclavi, odboru stavebního řádu a obecního živnostenského úřadu (č. l. 2163-2435, viz protokol o vydání věci č. l. 2155 a přílohy informace č. l. 2162) vztahující se k oběma etapám výstavby FVE XXXXX. Ve vztahu ke druhé etapě výstavby XXXXX(XXXXX) se jedná zejména o listiny dokládající průběh stavebního řízení. Z těchto dokladů vyplývá, že společnost XXXXX zažádala již dne 11. 1. 2010 o stavební povolení (sp. zn. MUBR-S 2382/2010, č. l. 2230 a násl.), kdy ovšem svoji žádost vzala zpět a dne 6. 5. 2010 tak bylo řízení zastaveno (viz usnesení č. l. 2228). Následně dne 13. 4. 2010 zažádala o uzavření územního rozhodnutí veřejnoprávní formou (sp. zn. MUBR-S 26076/2010, č. l. 2309 a násl., žádost č. l. 2347), kdy dne 26. 4. 2010 byla uzavřena Veřejnoprávní smlouva o umístění stavby (č. l. 2311-2313) s účinností ode dne 26. 7. 2010 (právní moci rozhodnutí). Stejný den pak požádala o uzavření stavebního povolení veřejnoprávní smlouvou (sp. zn. MUBR-S 26074/2010, č. l. 2363 a násl., žádost č. l. 2383), kdy dne 26. 4. 2010 byla uzavřena Veřejnoprávní smlouva o provedení stavby (č. l. 2368-2371) s účinností ode dne 26. 4. 2010 (právní moci rozhodnutí). Dne 19. 11. 2010 zažádala o povolení předčasného užívání části stavby a to 1/2 plochy (!) výstavby XXXXX na pozemcích (parcelní č.) 1279/22, 1279/33, 1279/34 a 1279/35 v k. ú. XXXXX (sp. zn. MUBR-S 76831/2010, č. l. 2384 a násl., žádost č. l. 2394). Dne 23. 11. 2010 došlo k Oznámení o zahájení řízení o předčasné užívání před úplným dokončením stavby, ovšem již v celém rozsahu stavebního povolení, tedy i na pozemcích parcelní č. 1291/12, 1291/13, 1292/216, 1292/220, 1292/221, kdy dne 29. 11. 2010 bylo vydáno Rozhodnutí o povolení předčasného užívání stavby (XXXXX – 4,25 MWp s celkovým počtem nainstalovaných FV panelů – 20.237 kusů) v celém rozsahu, s právní mocí dne 30. 11. 2010. V rámci tohoto řízení proběhlo jednání na místě stavby dne 26. 11. 2010 od 10.15 hod., kdy v Protokolu o ústním jednání ve věci kontrolní prohlídky je uvedeno, že technologie je osazena (v rozhodnutí již uvedeno, že je provedeno osazení FV panelů a rozvodů elektroinstalace) a nejsou dokončeny terénní úpravy. Za společnost XXXXX se jednání zúčastnila J. Š., která podávala i příslušnou žádost, na základě plné moci udělené jí jménem společnosti XXXXX T. R. dne 24. 11. 2010. Dne 6. 12. 2010 pak jménem společnosti XXXXX zažádala o vydání kolaudačního souhlasu na XXXXX – 4,25 MWp na pozemcích (parcelní č.) 1279/22, 1279/33, 1279/34, 1279/35 č. 1291/12, 1291/13, 1292/216, 1292/220, 1292/221 v k. ú. XXXXX (sp. zn. MUBR-S 80545/2010, č. l. 2420 a násl., žádost č. l. 2427-2429) s předpokládaným termínem dokončení stavby ke dni 17. 12. 2010. Dne 17. 12. 2010 pak došlo k vydání Kolaudačního souhlasu s užíváním stavby (XXXXX), kde je uvedeno, že je nainstalováno 20.237 kusů FV panelů. V rámci tohoto řízení proběhlo jednání na místě stavby dne 16. 12. 2010, kdy v Protokolu o ústním jednání ve věci kolaudačního souhlasu je uvedeno, že stavba je dokončená včetně zpevněných ploch nedokončených při řízení o předčasném užívání.
94. Je evidentní, mimo výše uvedených rozporů, že v době jednotlivých rozhodnutí pak nesouhlasí ani počet deklarovaných a nainstalovaných FV panelů (20.237 oproti 21.700 v rámci podkladů pro ERÚ). K datu 19. 11. 2010 (žádost o povolení předčasného užívání části stavby) přitom mohlo být

osazeno maximálně 8.400 panelů, což by nepřímou korespondovalo i s obsahem vlastní žádosti (na ½ plochy stavby, tedy necelá ½ FV panelů).

95. Reálný průběh výstavby XXXXX, zejména v závěru roku 2010, v časovém úseku listopadu a prosince, tedy v období dokončovacích prací s vazbou na vyhotovení klíčových listin (revizních zpráv a předávacích protokolů), byl, mimo výše popsaných svědeckých výpovědí, objektivně prokázán komplexem listinných důkazů (smlouvami, objednávkami a na ně navazujícími předávacími protokoly, dodacími listy a fakturami apod.), které buď dobrovolně vydaly jednotlivé, na stavbě zúčastněné či zainteresované, subjekty, případně byly v přípravném řízení zajištěny v rámci domovních prohlídek či prohlídek jiných prostor. Tyto listinné důkazy pak jednoznačně dokumentují práce, které byly prováděny i poté, co byla provedena revizní kontrola a vypracována revizní zpráva a došlo k předání díla objednateli.
96. Společnost XXXXX v přípravném řízení na výzvu doložila Smlouvu o dílo č. 110/05/2010 dne 17. 3. 2010 včetně Dodatků č. 1-3, stavební deník, faktury a Předávací protokol ze dne 25. 11. 2010 (č. l. 2446-2544).
97. Ze Smlouvy o dílo č. 110/05/2010 ze dne 17. 3. 2010 (č. l. 2452-2461, případně č. l. 955-964) bylo prokázáno, že (generálním) zhotovitelem stavby byla společnost XXXXX a objednatelem společnost XXXXX. Předmětem díla této smlouvy byla výstavba FVE 4,06 MW_p XXXXX II. etapa. Smlouva byla za společnost XXXXX podepsána T. R. a za společnost XXXXX P. D.. Dne 3. 5. 2010 podepsaly obě strany dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo (č. l. 2463-2464) měnící dobu provedení díla a jeho cenu. Dne 11. 8. 2010 podepsaly obě strany dodatek č. 2 ke smlouvě o dílo (č. l. 2465-2466) měnící opět dobu provedení díla a jeho cenu. Dne 2. 11. 2010 podepsaly obě strany dodatek č. 3 ke smlouvě o dílo (č. l. 2467-2471) měnící opět dobu provedení díla a jeho cenu (financování a s tím spojené otázky. V bodě II. této smlouvy byl stanoven nový (poslední) termín dokončení stavby a to místo dne 15. 11. 2010 (dle Dodatku č. 2) je nově stanoveno datum 30. 11. 2010 v rozsahu uvedení díla do provozu včetně předání revizních zpráv a úplné dokončení stavby bylo požadováno do 10. 12. 2010. Za společnost XXXXX podepsal tyto dodatky obžalovaný T.R..
98. Z Protokolu o předání ze dne 25. 11. 2010 (č. l. 2450), který byl podepsán za zhotovitele stavby, společnost XXXXX P. D. a za objednavatele, společnost XXXXX obžalovaným T. R., bylo prokázáno, že dle textu předmětu předání dne 25. 11. 2010 došlo k předání fotovoltaického systému dle SoD č. 110/05/2010, a to bez závad bránících bezpečnému provozu. Příloha tohoto protokolu s datem 26. 11. 2010 podepsaná za společnost XXXXX L. V. (č. l. 2451), pak specifikuje dodané množství a typy FV panelů na XXXXX 4.06 MW. Takto mělo být dodáno celkem 21.700 kusů panelů, z toho 21.000 kusů panelů Eging 185 Mono-crystalline a 700 kusů panelů Eging 190 Mono-crystalline. (Jedná se o shodné listiny, které byly předloženy ERÚ.)
99. Z originálu stavebního deníku společnosti XXXXX (samostatná příloha spisu), případně kopií jeho částí, které jsou ve spisovém materiálu (zejména č. l. 2472-2533), týkající se výstavby druhé etapy XXXXX(XXXXX), bylo prokázáno, že obsahuje zápisy ode dne 12. 5. 2010 do 19. 12. 2010. Dle těchto záznamů je možno přesně zaznamenat průběh stavby zejména od listopadu 2010 do prosince 2010 (v období klíčovém pro posouzení dokončenosti stavby). Zápisy jsou zde koncipovány po celou dobu shodně, je vždy uvedeno datum, počet pracovníků s uvedením jednotlivých společností, typ strojů pracujících na stavbě a druh prováděných prací.
100. K jednotlivým dnům po dni 23. 11. 2010 (tedy po dni provedení /konci/ revizní prohlídky, jak je deklarováno v revizní zprávě) je uvedeno následující: ke dni 24. 11. 2010 - skládání kamiónů s panely, montáž panelů na konstrukce, zapojování rozvaděčů, tahání kabelů. Zhotovení koncovek na kabelech VN v TS3 a TS4, zafukování optických kabelů. Ke dni 25. 11. 2010 - skládání kamiónů s panely, montáž panelů na konstrukce, zapojování rozvaděčů, tahání kabelů. Předání staveniště společnosti XXXXX, zapnutí VN přípoje na žádost XXXXX do TS1 a TS2. Ke dni 26. 11. 2010 - skládání kamiónů s panely, montáž panelů na konstrukce, zapojování rozvaděčů, tahání kabelů,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

montáž zbývajících rozvaděčů na konstrukce. Nastavení ochrany P. a nastavení ochrany pro rozvaděče RH1 a RH2. S ohledem na absenci zápisů ke dnům 27. – 28. 11. 2010 by bylo možné dovodit, že o víkendu se ze strany této společnosti na stavbě nepracovalo (ostatně shodně lze uvést i ke dnům 20. – 21. 11. 2010, tedy době vypracování revizní zprávy), případně nebyl přítomen nikdo, kdo by zápis dělal. Ke dni 29. 11. 2010 - úklid elektrárny, dopojování DC části, kontrola zapojení DC. Dovezen rozvaděč DA1, byl nainstalován do spínací stanice R22. Opětovné zapnutí VN části v TS1 a TS2. Ke dni 30. 11. 2010 - dopojení komunikačního systému „P.“, měření napětí ve stringách v rozvaděčích VF, úklid elektrárny. Byla provedena úprava AXY skříně v rozvodně R 22.a. Zaústění vodičů ze skříně AXY do skříně DA1 a vodičů návaznosti VN, rozvaděčů R22a, R22.1., R22.2. V rozvaděči DA1 není připravena svorkovnice k ukončení těchto vodičů (chyba projektové dokumentace) - problém v řešení. V trafostanicích TS1-TS4 není připraveno ukončení pro napájení systému „P.“ - problém v řešení. Na žádost P.E. byla zapnuta část v TS3 a TS4. Od dnešního dne se z důvodu temperování nesmí vypínat VN část. Ke dni 1. 12. 2010 - zahrnování výkopů kolem trafostanice. Měření rozvaděčů VF. Úklidové práce celé elektrárně. Pracovníci P.E. ukončili práce na předkomplexních zkouškách dle sepsaných bodů. Ke dni 2. 12. 2010 - Měření rozvaděčů VF. Úklidové práce celé elektrárny. Odvoz zbylých kabelů a prázdných cívek. Byli zde přítomni pracovníci (společnosti) E.ON. z důvodů odzkoušení komunikace mezi AXY a DA1. Na zařízení AXY skříně vznikl problém, který se bude řešit příští týden. Zařízení nebylo odzkoušeno. Napájení skříně DA1 bylo připojeno na vlastní spotřebu TS2. Ke dni 6. 12. 2010 - úklid elektrárny. Ke dni 7. 12. 2010 - úklid elektrárny a zpevnění příjezdové cesty. Ke dni 19. 12. 2010 - práce ukončeny.

101. Věrohodnost zápisů do stavebního deníku přitom vyplývá z jejich srovnání s dalšími důkazy, zejména dodacími listy týkajícími se dodávek FV panelů a nákladními listy prokazujícími dovoz těchto panelů na stavbu XXXXX. Je tedy možné konstatovat, že i po provedení revizní prohlídky (její konec dle revizní zprávy byl dne 23. 11. 2010) probíhají práce, jejichž provedení mělo být předmětem revizní zprávy (minimálně propojení FV panelů). Takto lze vyhodnotit právě zápisy související s dodávkou a montáží FV panelů, případně montáží rozvaděčů, bez ohledu na další záznamy (dopojování DC části), které teoreticky nemusí s vlastní stavbou zásadně souviset (může se jednat o část kontrolní - systém „P.“, která není nezbytně nutná k funkčnosti FVE). Tento stavební deník tak lze hodnotit jako zásadní důkaz prokazující, že v době ukončení revize dne 23. 11. 2010 i v době vyhotovení předávacího protokolu ze dne 25. 11. 2010 stavba FVE jako celek neexistovala a doklady toto deklarující jsou nepravdivé. Na těchto závěrech nemůže nic změnit ani argumentace obhajoby o charakteru předávacího protokolu (arg. určen pouze pro konkrétní smluvní strany), když tento byl zjevně určen i pro ERÚ k deklaraci splnění zákonných podmínek pro získání licence a takto byl i použit.
102. Další listinné důkazy byly poskytnuty subdodavatelskými společnostmi, které se podílely na výstavbě XXXXX a společností XXXXX, případně byly zajištěny v rámci provedení domovních prohlídek i prohlídek nebytových prostor.
103. Z dokladů předložených jednotlivými subdodavatelskými subjekty se jedná o doklady (zprávy, smlouvy, dodací listy, faktury apod.) společnosti XXXXX(č. l. 2552-2559), společnosti XXXXX, (č. l. 2564-2573), společnosti XXXXX (č. l. 2580-2595), společnosti XXXXX (č. l. 2598-2601), společnosti XXXXX (č. l. 2625-2635), společnosti XXXXX (č. l. 2639-2678), společnosti XXXXX (č. l. 2682-2717), společnosti XXXXX (č. l. 2718-2723), společnosti XXXXX, (č. l. 2726-2746), společnosti XXXXX (č. l. 2749), společnosti XXXXX XXXXX, (č. l. 2755-2757), společnosti XXXXX, (č. l. 2762-2770), společnosti XXXXX (č. l. 2774-2825), společnosti XXXXX (č. l. 2829-2841), společnosti XXXXX(č. l. 2845-2846) a společnosti XXXXX (č. l. 2852-2861).
104. Z těchto listin je možno určit rozsah prováděných prací i dobu, po kterou byly prováděny a zejména pak termíny, kdy tyto práce byly ukončeny. Část těchto společností se pak věnovala činnosti nesouvisející přímo s projednávanou věcí (výstavba části monitorující či zabezpečující

bezpečnost FVE, bez vlivu na funkčnost, ostraha objektu, viz společnost XXXXX, XXXXX, zčásti i XXXXX apod.). Další část společností (např. XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX) pak pouze dodávala spotřební materiál na výstavbu FVE. Společnost XXXXX zajišťovala dodávku a montáž metalických a optických rozvodů, kdy jejich zafukování i v termínu 24. 11. 2010 prováděla společnost XXXXX. Společnost XXXXX vrtala otvory do železobetonových konstrukcí. Společnost XXXXX prováděla betonářské práce na pilotech pro kiosky. Společnost XXXXX, dodala na stavbu FVE opakovaně autojeřáb sloužící mj. k vykládce a usazení kioskových trafostanic, kdy poslední práce proběhly 23. 11. 2010. Společnost XXXXX, která na stavbu FVE dodala tyto trafostanice (poslední zjevně dne 23. 11. 2010, viz smlouva a užití autojeřábu), v rámci smlouvy uzavřené dne 24. 11. 2010 měla dále na starost mimo dálkové správy a kontroly FVE i její oživení a zprovoznění, ke kterému mělo dojít od 25. 11. 2010. Dílčí zkoušky rozvoden TS1-TS4 (transformátorů) s obsahem činnosti mj. dokončení montáže a připojení DC části pro rozvodny TS1-TS4 jsou s datem do 28. 11. 2010. Z uzavřených smluv přitom vyplývá, že již v době jejich uzavírání (červen 2010) byl jako termín plnění stanoven 25. 11. 2010 (viz společnosti XXXXX, č. l. 2726 a odpovídající předávací protokoly CCTV a EZS č. l. 923-924). Společnost XXXXX pak zajišťovala přepravu FV panelů, kdy jejich doklady (zejména faktury) a na nich uvedené údaje (zejména data nakládky a vykládky) korespondují s údaji o dodávkách na stavbu FVE (viz CMR apod.) a lze tak uzavřít, že uváděné termíny dodání, zde zejména po deklarováném konci revize, odpovídají realitě.

105. K důkazům zajištěným při domovních prohlídkách a prohlídkách jiných prostor a pozemků je nutno nejprve uvést, že dne 4. 4. 2017 byly provedeny prohlídky míst, kde by se mohl zdržovat obžalovaný R., a dále prostor využívaných společností XXXXX.
106. V rámci domovní prohlídky rodinného domu na adrese XXXXX, který je ve vlastnictví syna obžalovaného R. (viz Protokol o provedení domovní prohlídky ze dne 4. 4. 2017 č. l. 778-785 + fotodokumentace č. l. 786-792) nebyly zajištěny žádné věci důležité pro trestní řízení. Naopak v rámci domovní prohlídky rodinného domu na adrese XXXXX, který je ve vlastnictví dcery obžalovaného R., který se zde zdržuje se svojí družkou, bylo zajištěno větší množství listinného a věcného (CD atd.) materiálu, jednak v trezoru v kotelně, jednak ve skříních v pracovně (viz Protokol o provedení domovní prohlídky ze dne 4. 4. 2017 č. l. 731-749 + fotodokumentace č. l. 750-777). V rámci prohlídky prostor užívaných společností XXXXX ve Vrchlábí, pak bylo taktéž zajištěno větší množství listin, zejména stavební deníky (viz Protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků ze dne 4. 4. 2017 č. l. 816-827). Kopie těchto (zájmových) listin, případně originály v rámci přílohy, pak tvoří součást spisového materiálu.
107. Pro důkazní situaci jsou významné zejména doklady související s dodávkami FV panelů.
108. Zde se jedná nejprve o doklady vztahující se ke společnosti XXXXX (dodavatelé značné části FV panelů), zejména smlouvy, faktury a dodací listy, kdy kupní smlouva mezi společností XXXXX a společností XXXXX o dodávce 1,834.713 Wp FV panelů značky Eging 185 Wp byla podepsána dne 8. 11. 2010 a toto zboží mělo být dodáno nejpozději do dne 20. 11. 2010 (viz č. l. 1327-1331).
109. Z kopie obsahu šanonu označeného jako „Zakázka č. 863 FV XXXXX I. část“ (č. l. 1417-1941), zajištěného při prohlídce jiných prostor a pozemků v prostorách společnosti XXXXX dne 4. 4. 2017 (položka č. 4/8) obsahující doklady k dodávkám panelů včetně objednávek, smluv a mezinárodních nákladních listů (CMR) s potvrzením převzetí (svědky V. a W.) bylo prokázáno, že k dodávkám FV panelů docházelo od 10. 11. 2010 do 26. 11. 2010 a to od společností XXXXX, XXXXX a XXXXX. Z hlediska časové řady se jednalo dne 10. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 01, č. l. 1922-1926), dne 10. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 02, č. l. 1927-1931), dne 11. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 03, č. l. 1932-1936), dne 16. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 04, č. l. 1505-1506), dne 16. 11.

2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 05, č. l. 1508-1510), dne 17. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 06, č. l. 1512-1514), dne 17. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 07, č. l. 1516-1518), dne 18. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 08, č. l. 1884-1901), dne 18. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 09, č. l. 1910-1918), dne 18. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 10, č. l. 1497-1499), dne 18. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 11, č. l. 1884-1891), dne 18. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 12, č. l. 1493-1495), dne 19. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 13, č. l. 1902-1908), dne 20. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 14, č. l. 1483-1487), dne 20. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 15, č. l. 1479-1481, 1798), dne 22. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 16, č. l. 1801-1805), dne 22. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 17, č. l. 1806-1810), dne 22. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 18, č. l. 1811-1815), dne 24. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 19, č. l. 1840-1842), dne 24. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 20, č. l. 1843-1845), dne 24. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 21, č. l. 1846-1848), dne 24. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 22, č. l. 1849-1851), dne 24. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 23, č. l. 1852-1854), dne 24. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 24, č. l. 1464-1465), dne 24. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 25, č. l. 1466-1467), dne 24. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 26, č. l. 1468-1469), dne 25. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 27, č. l. 1470-1475 a 1878-1880), dne 25. 11. 2010 o dodávku FV panelů dle CMR č. 9402138 (Bobe modul 190) – zde chybí dodávka označená č. 28 (č. l. 1453), dne 25. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 29, č. l. 1874-1876), dne 26. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 30, č. l. 1448-1452) a dne 26. 11. 2010 o dodávku FV panelů společnosti XXXXX (dodávka označená č. 31, č. l. 1455-1460).

110. Každá jednotlivá dodávka pak představuje jeden kamion s 28 paletami a celkově 700 FV panely, kdy je specifikována výrobními čísly, a v rámci CMR i registračními značkami kamionů, které dodávku uskutečnily, když z hlediska dopravce se jednalo o společnosti XXXXX, XXXXX, S.N. S. – autodoprava, P.N., Z. K. a další. Tyto údaje jsou dostatečně konkrétní a věrohodné a zároveň odpovídají i záznamům ve stavebním deníku, který byl zmiňován výše, a lze je tak považovat za zcela věrohodné.

111. K datu ukončení revize (23. 11. 2010) tak nebylo na stavenišť dovezeno ještě 9.100 FV panelů, když jejich dodávky proběhly v době od 24. do 26. 11. 2010. Tedy při ukončení revize chybělo osadit a zapojit cca 40 % FV panelů (41,9 %). Jen pro ilustraci v době zahájení revize (19. 11. 2010) chybělo celkem 13.300 FV panelů, tedy více než 60 %. Část FV panelů pak byla dodána dokonce i po vypracování revizní zprávy a rovněž i po formálním předání díla objednateli. Ostatně svědek L. V. jako ředitel společnosti XXXXX objednával ještě dne 24. 11. 2010 u společnosti XXXXX přepravu 2 kusů kontejnerů s obsahem FV panelů z Německa (Lage) do XXXXX s termínem dodání 24. 11. 2010 (viz objednávka č. O-110/10/318, č. l. 1418).

112. Nad rámec těchto zcela zásadních skutečností lze poukázat i na zápis z porady společnosti XXXXX ze dne 9. 12. 2010 (Zápis z porady - předání XXXXX, č. l. 1192-1195) zmíněný již ve vztahu ke svědkovi V., ze kterého, mimo problémů s komunikačním a řídicím systémem, vyplývá seznam nedodělků související přímo se stavbou, jako jsou vadné kličky v rozvaděcích, chybějící osazení převodníky ADR, neutěsněné kabelové prostupy v trafostanicích a zejména neupevněné

- (krajní) FVE panely na konstrukcích (bod 10). Celkem se přitom jedná o 87 panelů, které z jedné strany nejsou uchyceny vůbec (nikoli tedy o řad jednotek kusů, jak zmiňoval svědek V.). Tyto panely přitom ještě 14. 12. 2010 nebyly upevněny (viz č. l. 1197).
113. Z dalších listin, které byly zajištěny v rámci prohlídky ve společnosti XXXXX, je možné zmínit, mimo dokladů popsaných již výše, a případných předávacích protokolů subdodavatelů, i seznam předané dokumentace společnosti XXXXX ze dne 25. 11. 2010 (č. l. 925-928, 1106-1112) zahrnující i výchozí revizní zprávu č. XXXXX a reakci společnosti E.ON Distribuce, a.s. na žádost o první paralelní připojení (č. l. 1030) s datem 3. 12. 2010.
114. Zajištěné nosiče dat (pevné disky, notebooky, flash disky apod.) pak byly zkoumány znaleckým posudkem Ing. Ivony Raurové, z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika (č. l. 515-537 včetně příloh), kdy byla zajištěná (i případně obnovená) data zazálohována (provedena jejich bitová kopie – viz příloha), a byla provedena jejich analýza. Tento znalecký posudek byl za splnění podmínek § 211 odst. 5 trestního řádu čten v hlavním líčení dne 2. 9. 2020. Zajištěná elektronická data (textové a obrazové soubory, e-mailová komunikace) vztahující se k XXXXX(II) pak obsahově korespondují s fyzickými (listinnými) doklady, které jsou obsahem spisu.
115. V kontextu těchto důkazů je nutno znovu zmínit klíčové listiny, kterými jsou revizní zpráva (resp. zprávy) a předávací protokol (resp. předávací protokoly). Tyto byly předloženy v rámci licenčního řízení, tak jak je popsáno výše, a stejně tak byly zajištěny v rámci jednotlivých prohlídek. V případě obou je přitom nutno zmínit, že existují ve více verzích.
116. Popisu odlišností (výchozích) revizních zpráv obžalovaného L.Š., dokladů osvědčujících bezpečnost FVE, se soud podrobně věnoval v části popisující obsah listin licenčního spisu ERÚ. Obě revizní zprávy jsou přitom opatřeny razítkem revizního technika L. Š. a společnosti XXXXX a ručním podpisem obžalovaného L. Š.. K datu vyhotovení těchto revizí nelze přehlédnout i Zprávu o revizi LPS – Hromosvodu ze dne 24. 11. 2010 (datum vlastní revize včetně vypracování zprávy) revizního technika S. S. (č. l. 2398-2404), ve které revizní technik odkazuje na revizi zemnicí sítě uvedené L. Š. ve Zprávě o revizi elektrického zařízení č. XXXXX ze dne 19. 11. 2010. Je zjevné (pokud i tato zpráva není „datově problematická“), že nejpozději k datu 24. 11. 2010 již existovala tato zpráva a datum 14. 11. 2010 v políčku „vypracováno“ je pravděpodobně mylným údajem oproti reálnému datu 24. 11. 2010 (případně spíše teoreticky možnému datu 23. 11. 2010).
117. V případě předávacích protokolů je nutno uvést, že tyto existují (resp. jsou soudu známy) ve více verzích. Prvotní je Protokol o předání ze dne 25. 11. 2010, který byl podkladem pro vydání licenčního rozhodnutí a byl předložen ERÚ, kdy v licenčním spise ERÚ se nachází na č. l. 37 (dle spisového přehledu, jinak s označením 000039). Protokol o předání díla byl vyžadován ve smyslu § 5 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb. jako doklad žadatele o změnu licence o nabytí vlastnického práva k energetickému zařízení a o dokončení stavby. Tento předávací protokol ze dne 25. 11. 2010 podepsali za společnost XXXXX P. D. a za společnost XXXXX T.R.. V textu protokolu je konstatováno, že ke dni podpisu protokolu byl předán fotovoltaický systém dle Smlouvy o dílo č. 110/05/2010 a to bez vad bránící bezpečnému provozu. Společnost XXXXX zároveň souhlasí, že případné vady a nedodělky budou odstraněny ve zkušebním provozu. V rámci domovní prohlídky rodinného domu XXXXX užívaného obžalovaným T. R. byl zajištěn další protokol o předání mezi společnostmi XXXXX a XXXXX. Jedná se o protokol s datem 30. 11. 2010 podepsaný za objednatele T. R. a za dodavatele pravděpodobně svědkem Š. (č. l. 1014). Předmětem předání je elektroinstalace dle smlouvy o dílo 110/05/2010 a nahrazuje záruční list, kdy v seznamu nedodělků je uvedeno zprovoznění zařízení komunikace a ovládání FVE včetně předání pracovišť operátora v termínu do 20. 1. 2011. Protokol se stejným datem (30. 11. 2010) ovšem nepodepsaný, zajištěný ve společnosti XXXXX, týkající se opět předání elektroinstalace v rozsahu SoD pak odkazuje v textu na předání dne 25. 11. 2010, fakticky se jedná o shodné první dvě věty jako v textu předávacího protokolu předloženého ERÚ (č. l. 1098). Je zjevné, že o předání elektroinstalace dle

Smlouvy o dílo č. 110/05/2010 existují minimálně 3 verze předávacího protokolu. Do licenčního spisu byla založena pouze 1 verze. Zmíněná skutečnost, existence více verzí předávacího protokolu, svědčí pro účelovost protokolu ze dne 25. 11. 2010, kdy tato je prokázána i výše zmíněnými údaji o dokončení stavby (výrobní) až po datu 25. 11. 2010, a daný protokol tak je nutno vnímat, s ohledem na jeho předložení ERÚ jako fiktivní doklad směřující k zastření reálného stavu, resp. deklarace úplné dokončenosti díla v rozporu s realitou. Další předávací protokoly odkazující na předmětnou smlouvu o dílo jsou ze dne 15. 12. 2010 (č. l. 1015-1018, příp. č. l. 1099-1102), podepsány byly opět pravděpodobně svědkem Š. a obžalovaným T. R. a předmětem předání byly konstrukce, kamerový a zabezpečovací systém, ploty a terénní úpravy, s tím, že dodavatel uvedl zařízení do provozu a v provedení nebyly shledány viditelné závady.

118. Obsahem spisu jsou pak i doklady zajištěné primárně k otázce možnosti zpracování výchozí revizní zprávy za situace, kdy na FVE nejsou instalovány všechny panely, tak jak bylo zmíněno již výše u svědka H.. Mimo znaleckého posudku ČVUT popsáno výše, se jedná o znalecký posudek Vysokého učení technického v Brně, Fakulty elektrotechniky a komunikačních technologií, Ústavu elektroenergetiky, stanovisko Vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava, Centra ENET a odborné vyjádření Technické inspekce České republiky.
119. Ze znaleckého posudku Vysokého učení technického v Brně, Fakulty elektrotechniky a komunikačních technologií, Ústavu elektroenergetiky (č. l. 597-606), zpracovaného v jiné věci pro zadavatele Nejvyšší správní soud, který byl proveden jako listinný důkaz ve smyslu § 213 trestního řádu, bylo prokázáno, že zpracovatelé tohoto posudku dospěli k závěru, že revizi elektrických zařízení obecně upravuje norma ČSN 33 1500, která však neplatí pro revize připojených elektrických zařízení a samotné FV panely, které mají samostatný atest (prohlášení o shodě), tak revizi nepodléhají. Po montáži FV panelů a jejich připojení do rozvodů není nutno provádět další specifické prohlídky, měření či zkoušky, které před jejich montáží provést nelze. Postup revizního technika, který provedl výchozí revizi FVE a deklaroval její bezpečnost předtím, než na ní byly nainstalovány všechny FV panely, avšak poté, co byly dokončeny a zkontrolovány všechny navazující rozvody, je plně v souladu s obvyklými postupy a metodami pro vyhotovení revizí elektrických zařízení a souvisejícími normami. Zde ovšem nelze přehlédnout, že v rámci svých závěrů fakticky pomíjí ČSN EN 62446 (Fotovoltaické systémy spojené s elektrorozvodnou sítí – Minimální požadavky na systémovou dokumentaci, zkoušky při uvádění do provozu, resp. Fotovoltaické (PV) systémy - Požadavky na zkoušení, dokumentaci a údržbu - Část 1: Systémy spojené s rozvodnou sítí - Dokumentace, zkoušky při uvádění do provozu a kontrola), když uvádí, že na přelomu let 2010/2011 neexistovala norma, která by jasně stanovila požadavky na postup revizních techniků při revizích FVE, což je zjevně nepřesné či minimálně zavádějící tvrzení, přestože následně je zmíněno, že postupy pro kontrolu a měření jsou definovány v této harmonizované normě.
120. Ze stanoviska Vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava, Centra ENET (č. l. 607-611) ze dne 13. 5. 2016 k posouzení časové posloupnosti jednotlivých typů revizí a prvního paralelního připojení, bylo prokázáno, že dle závěru zpracovatelů je předmětem revize zjištění, zda je elektrická instalace schopna bezpečného provozu, kdy předmětem revize nejsou výrobky s označením CE. Na novou výrobní může být vydáno několik výchozích revizí, což může souviset i s oprávněním revizního technika (stejnoseměrná či střídavá část NN, část VN atd.), přičemž každá z nich je platná, není tedy důvod provádět revizi na výrobní elektřiny jako celek. Za správnost revizní zprávy odpovídá revizní technik, kdy revizní zpráva je dokumentem prokazujícím ověření bezpečnosti.
121. Technická inspekce České republiky pak podala odborné vyjádření k otázce bezpečnosti technických zařízení (č. l. 616-619). Mimo vysvětlení terminologických pojmů (mj. výchozí revize) pak jednoznačně uvedla, že revizi podléhají všechna elektrická zařízení. Aby bylo možno ověřit skutečné hodnoty určující bezpečnost, musí být instalace celkově dokončena. Před dokončením stavby a bez závěrečných měření a prohlídky skutečného stavu, nelze celkovou výchozí revizi

provést. Pokud by byla provedena revize předtím, než by došlo k celkové montáži všech panelů, je nutno provést revizi po doplnění původně nedokončených částí. Zásadní hodnotou je přitom měření impedance poruchové smyčky. Je tedy nezbytné tuto hodnotu pro každý AC obvod změřit a výpočtem překontrolovat, zda dojde k bezpečnému vypnutí okruhu v případě poruchy. Provádění měření impedanční smyčky před připojením do sítě je v rozporu s normou ČNS o zajištění bezpečnosti. Měření impedance poruchové smyčky nepřípojené elektrárny by bylo nesmyslné.

122. Hodnocení důkazní situace ve vztahu k těmto listinám se soud zabýval již výše, a proto pouze doplňuje, že daný závěr o nutnosti komplexního dobudování fotovoltaické výroby, tedy včetně všech FV panelů, je nejen závěrem jednotlivých rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, ale i Nejvyššího soudu a jedná se tak o judikaturní záležitost, kterou nepřísluší přezkoumávat soudu I. stupně. Pro úplnost však je nutno zmínit, že dané závěry nejsou vystavěny pouze na argumentaci příslušných znaleckých posudků, ale i na širším hodnocení zákonných podmínek, kdy je zřejmé, že bez přítomnosti všech FV panelů a jejich zapojení nelze minimálně zhlédnutím ověřit, zda tyto mají prohlášení o shodě, zda jsou uzemněné apod.
123. K právní subjektivitě zúčastněných subjektů jsou obsahem spisového materiálu i výpisy z obchodního rejstříku společností (ať již v kmenovém spise, případně v přílohách – spisu ERÚ), ze kterých vyplývá postavení jednotlivých osob, mj. obžalovaného R. či dalších svědků v orgánech těchto subjektů.
124. Další skupinu důkazů pak představují doklady vztahující se k realizaci výnosů, fakticky k možnosti distribuce elektřiny a na to navázané možnosti fakturovat a získávat některou z forem podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů a její výši (škodě či prospěchu).
125. Primárně se jedná o dokumentaci předloženou společností E.ON Distribuce a.s. (smlouvy včetně příloh, přehled fakturace č. l. 1944-2104). Základní je Smlouva o připojení zařízení Výrobce elektřiny k distribuční soustavě č. XXXXX, Příloha č. 2 – Protokol o schválení výroby ze dne 21. 12. 2010 (fakticky doklad osvědčující první paralelní připojení, viz č. l. 1950, obdobné č. l. 1949 se vztahuje k XXXXXI, smlouva č. XXXXX ze dne 18. 1. 2010). Je zjevné, že k uzavření této smlouvy bylo nutno předložit revizní zprávu, jak je uvedeno v textu. Další navazující smlouvou je Smlouva o úhradě zeleného bonusu k elektřině vyrobené z obnovitelného zdroje č. 2012-S710386 ze dne 16. 1. 2012 s účinností od 1. 1. 2012 (č. l. 1953-1956), kterou podepsal za výrobce společnost XXXXX obžalovaný T.R.. Smlouva je vázána na existenci licence na výrobu elektřiny (článek VII, bod 2, písm. c/ Smlouvy). Článek IX. bod 4 pak uvádí, že nedílnou součástí smlouvy jsou přílohy, z nichž jedna je licence na výrobu elektřiny. Výrobce přitom deklaruje, že je držitelem licence na distribuci elektřiny Výrobce je pak povinen zpracovávat měsíční výkazy a fakturaci. V rámci technické specifikace výroby je uvedeno, že se jedná o provozovnu s využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30kW a uvedený do provozu v době od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010. Dále byla doložena Smlouva o dodávce elektřiny z obnovitelného zdroje s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy č. 2011-S710386 (č. l. 1960-1963), která byla uzavřena dne 14. 3. 2011 (datum podpisu poslední smluvní strany), mezi společnostmi E.ON Distribuce a.s. a XXXXX. I v této smlouvě je odkazováno na existenci licence, která je nedílnou součástí předmětné smlouvy. Společnost E.ON Distribuce a.s. se tedy zavázala, že od výrobce vykoupí elektřinu a zaplatí za ní regulovanou cenu pod podmínkou, že výrobcí skutečně vznikl nárok na podporu výroby elektřiny podle zvláštních předpisů. Tuto smlouvu za společnost XXXXX podepsal opět T.R.. V Dodatku ke Smlouvě o úhradě zeleného bonusu k elektřině vyrobené z obnovitelného zdroje č. 2012-S710386 ze dne 16. 1. 2011, který byl podepsán dne 21. 2. 2011 (č. l. 1970, když vlastní Smlouva je na č. l. 1964-1966) je uvedeno, že druhá etapa výroby byla do provozu uvedena dne 10. 12. 2010 a toto je i datem účinnosti smlouvy. Tuto smlouvu také podepsal T.R..

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

126. Dále byly doloženy měsíční výkazy, podklady pro fakturaci a faktury (do konce roku 2012) předložené společností E.ON. Energie a.s. (č. l. 1971-1997) a E.ON Distribuce a.s. (č. l. 1998-2094, 2097-2104). Tyto měsíční výkazy (zvláště za XXXXXI a XXXXX, dle označení výkonu 1,06 MW a 4,02 MW) jsou převážně opatřeny podpisem T. R., i jako osoba výrobce je uveden T.R. a společnost XXXXX. Na měsíčních výkazech za rok 2011 je uvedeno datum uvedení do provozu dnem 1. 1. 2011, ale za rok 2012 je již uvedeno datum 28. 12. 2010 (např. č. l. 2066, 2068). Společnost OTE a.s. ve své zprávě (č. l. 2106-2107) pak uvedla, že začala zaúčtovat a vyplácet podporu od 1. 1. 2013 v souladu se zákonem 165/2012 Sb. Vyplácela podporu v režimu zeleného bonusu a jako přílohu poskytla měsíční výkazy a přehled fakturace za dobu od 1. 1. 2013 do 31. 3. 2016 (č. l. 2108-2133). Společnost OTE a.s. v rámci doplnění dále uvedla (č. l. 2144), že zabezpečeným přístupem do systému operátora trhu u profilu Výrobce disponoval do října 2015 pouze T.R..
127. Tyto materiály pak byly podkladem pro zpracování znaleckého posudku znalce Ing. Josefa Michálka.
128. Ze znaleckého posudku z oboru ekonomie., odvětví účetní evidence, ceny a odhady č. 10-360/16 znalce Ing. Josefa Michálka ze dne 5. 9. 2016 (č. l. 460-509) a jeho doplňku (č. l. 3274-3301), jehož podkladem byly příslušné zákony, cenová rozhodnutí, smlouvy a především účetní doklady (faktury a platby) společností XXXXX a E.ON Energie a.s., bylo (k otázce škody a fakticky i k výši neoprávněného prospěchu) prokázáno, že společnost XXXXX fakturovala (neoprávněně jak vyplývá z dalšího dokazování) cenu za vyrobenou elektřinu z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010, kdy jen za období od ledna 2011 (počátek čerpání, když v období prosince 2010 nebyla žádná fakturace) do konce října 2017 (fakticky sdělení obvinění) byl rozdíl cen 156.710.435,38 Kč (při odpočtu tzv. solární daně). Dále je pak uveden i reálný rozdíl v letech 2018-2019, kdy následuje predikce pro období teoretické možnosti čerpání, kdy celkový rozdíl po říjnu 2017 by představoval částku 383.003.105,72 Kč.
129. V hlavním líčení dne 9. 6. 2021 znalec na svých závěrech setrval, kdy zdůraznil, že jeho úkolem nebylo stanovovat škodu (resp. výši škody), ale fakticky pouze matematicky se zbýval množstvím dodané energie a příslušnými rozdíly v cenách 2010 a 2011 (shodných fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v příslušném roce). Ve vztahu k budoucímu předpokladu pak uvedl, že vycházel z posledního známého cenového rozhodnutí ERÚ. V rámci svých závěrů se pak nezabýval otázkou možné překompensace.
130. Na základě těchto důkazů považoval soud jednání obou obžalovaných za bezpečně a spolehlivě prokázané, a to tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti, jak ostatně vyžaduje ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu a po zhodnocení všech důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech proto uznal obžalované vinnými skutky tak, jak jsou popsány ve výrokové části tohoto rozsudku, když při absenci doznání obžalovaných (k subjektivní stránce) vycházel zejména z listinných důkazů ve spojení se svědeckými výpověďmi. Každý z provedených důkazů přitom soud hodnotil jednotlivě, a to zejména z hlediska toho, které významné skutečnosti jsou jím prokázány. Jednotlivé důkazy pak hodnotil v celkovém kontextu a dospěl k závěru, že tyto na sebe vzájemně navazují a tvoří tak logický řetěz důkazů, který přesvědčivě prokazuje vinu obžalovaných. Obhajoba obžalovaných, která poukazuje na reálnost výchozích revizí je jednoznačně vyloučena a za této situace soud považoval za prokázané i srozumění s tehdejší stavem FVE při dalších krocích v rámci správních řízení vedených úmyslem získat nárok na vyšší podporu než by reálně mohla příslušet.
131. Z hlediska vlastního jednání jednotlivých obžalovaných se tak v případě obžalovaného Š.a zjednodušeně jedná o vytvoření revizní zprávy, která má v rozporu s realitou budit zdání, že při kontrole bezpečnosti byla FVE osazena všemi FV panely. V případě obžalovaného R. pak o (opakovaně) předložení této zprávy (resp. těchto zpráv) společně s protokolem o předání díla, který

taktéž vytváří zdání odlišné od reality, ERÚ, jako podmínek pro udělení licence, případně ve vztahu k revizi společnosti odpovědné za první paralelní připojení (budoucímu distributorovi) s vědomím nepravdivosti těchto podkladů, ve snaze vylákat neoprávněně výhodu (a tím zároveň způsobit škodu).

132. Primárně se proto soud musel zabývat otázkou stavební dokončenosti výroby, tedy vlastního fotovoltaického zařízení elektrárny, v době ukončení (nikoli v době zpracování!) výchozí revize a předání stavby formou předávacího protokolu. Z provedeného dokazování, zejména dokladů o dodávkách a montážích FV panelů podrobně popsanych výše, jednoznačně vyplývá, že daná výroba, která, aby vyráběla a mohla tak být logicky výrobnou, v dané době neměla podstatnou část FV panelů. Tento zcela zásadní fakt má pak důsledky na vnímání reálnosti možného průběhu revize. Zde bylo ze strany obhajoby opakovaně nepřímo zmiňováno, že i případná neexistence (nejen části) FV panelů by neměla mít na výchozí revizi NN žádný vliv (při deklarované logice, že panely nepodléhají revizi). Tento závěr je dle soudu zcela nepravdivý, ale jistým způsobem je i v rozporu s vlastní revizní zprávou. Již v první předložené ERÚ obžalovaný Š. deklaruje existenci všech panelů textem o rozvaděcích, viz výše. V druhé pak, v rozsahu FV panelů, tento deklaruje v rámci předmětu revize. Toto svědčí pro úmyslnou snahu vytvořit doklad, který jistým manipulativním způsobem bude deklarovat skutečnost odlišnou od reality, ale nutnou pro rozhodnutí ERÚ, když jiný důvod pro uvádění těchto skutečností dle soudu neexistuje. Sama zpráva totiž díky tomuto textu působí dojmem, jako by příslušné údaje (včetně FV panelů) byly zjištěním samotného revizního technika a fakticky tak mimo schopnosti bezpečného provozu vytváří dojem i dokončenosti fotovoltaického celku. Tato skutečnost, tedy prezentace nepravdivých údajů přitom musela být známa nejen jemu, ale i spoluobžalovanému R. právě s ohledem na navazující doklad o dokončenosti stavby (jejím převzetí) v době, kdy ještě nebyly na stavbě všechny FV panely, což mu muselo být známo. Navíc zde je nutno poukázat i na jeho postavení a z něj vyplývající povinnosti (mimo jiné plynoucí i z ustanovení § 194 odst. 5 zákona č. 513/1991 Sb. v tehdy platném a účinném znění). Skutečnost, že tato revize (v obou verzích) spolu s předávacím protokolem, který taktéž pouze vytvářel dojem dokončení stavby, byly předloženy pracovníkům ERÚ pak měla potenciál, s ohledem na jejich obsah, tyto uvést v omyl ohledně splnění podmínek pro vydání licence, což se i zjevně stalo. Navazující jednání s využitím jak nepravdivé revizní zprávy, tak takto neoprávněně získané licence, pak umožnila získat podmínky pro získání výhodnější výkupní ceny energie (první paralelní připojení), což byl zjevně hlavní motiv tohoto jednání. Skutečnost, že následně, a to do konce roku 2010, FVE byla (či mohla být) plně funkční a splňovala by tak zákonná kritéria pro přiznání výhodnější výkupní ceny (a tedy prvotně i licence), je pak z hlediska trestní odpovědnosti irelevantní, když tato je odvozováno právě od uvedení v omyl příslušného úřadu či jeho pracovníků. Zde je ovšem nutné upozornit na skutečnost, že není jisté, že by v případě řádného postupu (řádného provedení revize po řádném dokončení výstavby) muselo nutně dojít ke splnění zákonných podmínek ještě v roce 2010, kdy každý časový posun mohl v tehdejších podmínkách zahlcenosti ERÚ (a zákonných lhůt pro rozhodnutí) být pro investora fatální.
133. Ve vztahu ke způsobené škodě, která je podrobně popsána ve výroku rozsudku, je nutno nejprve obecně uvést, že tato je a bude jistým způsobem vždy problematická. Vzhledem k vlastní povaze FVE a možným legislativním zásahům nelze (s výhradou posuzování ve vztahu k již ukončeným dodávkám) stanovit škodu přesně. Z hlediska povahy FVE je nutno vnímat, že tyto jsou z hlediska výkonu prakticky zcela závislé na přírodních zdrojích, zejména délce a intenzitě slunečního osvětlení (pomineme-li např. otázku čištění panelů od sněhu apod.). K tomuto sice existují jisté modely, ale obecně každý model je pouze více či méně realitě se blížící předpoklad. Mimo tohoto, člověkem ne zcela ovlivnitelného faktoru, pak k jisté problematickosti přistupuje i faktor neurčitosti daný možností ovlivnit výnosy (a tím v případě trestného jednání i škodu) formou zákonů či podzákonných norem. Zde má soud na mysli nejen každoroční cenová rozhodnutí ERÚ, která by se měla pohybovat v určitém rámci (tedy opět sice jistým způsobem předvídatelné, ale rozhodně

ne přesné parametrické hodnoty), ale i možnost dalších zásahů (viz „solární daň“), případně reakci na přiměřenost sektorové podpory (otázka možné překompenzace, viz Zákon o podpoře obnovitelných zdrojů energie) atd., které jsou, a zejména v době konce roku 2010, byly zcela nepředvídatelné. Samostatnou otázkou pak je i otázka fáze (stádia) trestného činu, když rozdělení je v podstatě náhodné, dané většinou až aktivitou orgánů činných v trestním řízení (čím dříve reagují, tím je menší škoda dokonaná a vyšší možná škoda ve stádiu pokusu, čím později reagují, tím přesnější a zároveň vyšší je škoda dokonaná a klesá hodnota možné škody ve stádiu pokusu). Tato poslední poznámka pak poukazuje na jistou možnou nerovnost obžalovaných v obdobných věcech, danou pouze aktivitou orgánů činných v trestním řízení, za situace, kdy je škoda takto dělena. Pokud by bylo vycházeno z kvalifikovaného předpokladu, jakou částku může subjekt získat od data formálního (byť v rozporu se zákonem) splnění podmínek, tedy od okamžiku realizace záměru pachatele, který evidentně může směřovat pouze k podmínkám v době spáchání, tento problém by nenastal. Pokud vycházíme v určitém časovém úseku nikoli z předpokladu, ale z reality, pak doba tohoto úseku může být zásadní. Vzhledem k charakteru stíhaných případů, rozsahu FVE, je však tato úvaha spíše akademická. Výše zmíněné údaje o jisté míře hypotetické výše škody jsou tak dány vlastním charakterem trestné činnosti a prakticky neexistuje jiná forma výpočtu škody, kdy tato je navíc aprobevována i dřívějšími rozhodnutími mj. i Nejvyššího soudu.

134. Z hlediska historie tvorby cen (fakticky jisté formy dotace) v rámci jejich stanovování cenovými rozhodnutími ERÚ je nutno uvést, že v cenovém rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 8/2008 ze dne 18. listopadu 2008, které nabylo účinnosti dnem 1. ledna 2009 byl výkupním cenám a zeleným bonusům pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření věnován bod č. 1.9. a pro zdroje s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedené do provozu po 1. lednu 2009 byla stanovena výkupní cena elektřiny dodané do sítě částkou 12.790 Kč/MWh a zelené bonusy částkou 11.810 Kč/MWh (fakticky dochází k postupnému mírnému poklesu podpory). Toto cenové rozhodnutí bylo zrušeno s účinností od 1. ledna 2010 cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 4/2009 ze dne 3. listopadu 2009, které však konkrétní výkupní ceny pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření neobsahovalo. Tento nedostatek byl odstraněn cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 5/2009 ze dne 23. listopadu 2009, které nabylo účinnosti dnem 1. ledna 2010, kdy došlo k doplnění bodu č. 1.15., kdy ve vztahu k výkupním cenám a zeleným bonusům pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro zdroje s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedené do provozu od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010 byla stanovena výkupní ceny elektřiny dodané do sítě částkou 12.150 Kč/MWh a zelené bonusy částkou 11.180 Kč/MWh (fakticky dochází opět k mírnému snížení podpory). Podle čl. 1.9 cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 4/2009 ze dne 3. listopadu 2009 s účinností od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 se u nově zřizované výroby elektřiny nebo zdroje uvedením do provozu rozumí den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění formou výkupních cen.
135. Cenová rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 4/2009 ze dne 3. listopadu 2009 a č. 5/2009 ze dne 23. listopadu 2009, kterými se stanovovala podpora pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů, byla zrušena s účinností od 1. ledna 2011 cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 2/2010 ze dne 8. listopadu 2010, kterými se stanovovala podpora pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů. Ve vztahu k výkupním cenám a zeleným bonusům pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření (nyní opět bod č. 1.9.) pro zdroje s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedené do provozu od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010 byla stanovena výkupní ceny elektřiny dodané do sítě částkou 12.400 Kč/MWh a zelené bonusy částkou 11.400 Kč/MWh (fakticky dochází k mírnému navýšení oproti původnímu stavu danému zrušeným cenovým rozhodnutím). Pro zdroje s instalovaným výkonem nad 100 kW uvedené do provozu od 1. ledna 2011 do 31. prosince

2011 dochází ke snížení výkupní ceny elektřiny dodané do sítě na částku 5.500 Kč/MWh a u zelených bonusů na částku 4.500 Kč/MWh. Toto cenové rozhodnutí pak v bodě 1.10. obsahuje i podmínky, které určují den uvedení do provozu, kdy u nově zřizované výrobní připojené do distribuční soustavy nebo přenosové soustavy musí nabít právní moc licence na výrobu elektřiny, a být ze strany provozovatele distribuční soustavy nebo provozovatele přenosové soustavy provedeno paralelní připojení výrobní k distribuční nebo přenosové soustavě. Je zjevné, že oproti předchozí úpravě platné do konce roku 2010 došlo k zásadní změně podmínek, když dosavadní úprava za den uvedení do provozu považovala den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen nebo kdy poprvé začal vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů. Je zjevné, že tato změna reflektovala reálnou situaci (neschopnost zajistit reálné připojení množství nových subjektů) a aprobevovala pouhé „paralelní připojení“, a nikoli faktické dodávání energie do elektrizační soustavy. Fakticky obchodním společností provozujícím FVE byl přiznán nárok na výkupní cenu za výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010, ačkoliv do 31. 12. 2010 nedošlo ze strany výrobce k (obchodní) dodávce elektřiny do distribuční soustavy. Toto rozhodnutí, které vyvolalo i zásadní tlak na dokončení rozestavěných FVE, přitom nebylo zcela neočekávané, ale bylo dostatečně dlouho předem avizované. Mimo těchto rozhodnutí zcela zásadních pro okamžik uvedení do provozu FVE a tím i pro stanovení škody či prospěchu, docházelo každý rok k vydání nového cenového rozhodnutí pro příští rok, kdy výkupní ceny a zelené bonusy rostly (u výkupních cen v souladu se zákonem vždy, u zelených bonusů s výhradou roku 2019) a rostly i rozdíly mezi částkami přiznanými pro zdroje s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedené do provozu od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010 oproti zdrojům s instalovaným výkonem nad 100 kW uvedeným do provozu od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2011. Tento rozdíl od roku 2011 představuje částky 6.900 Kč v roce 2011, 7.040 Kč v roce 2012, 7.180 Kč v roce 2013, 7.324 Kč v roce 2014, 7.470 Kč v roce 2015, 7.619 Kč v roce 2016, 7.772 Kč v roce 2017, 7.927 Kč v roce 2018, 8.086 Kč v roce 2019, 8.248 Kč v roce 2020 a v případě poslední soudu známé hodnoty v době rozhodování 8.413 Kč pro rok 2021 (fakticky se jedná o nárůst cca 2 % ročně).

136. Zde je nutno zmínit, že znalec ve svých výpočtech mohl reflektovat pouze stávající právní stav, tedy poslední cenové rozhodnutí v době zpracování posudku či jeho doplňku, ale jeho predikce (předpoklad vývoje) vycházející z poslední známé (a logicky nižší než následující) hodnoty rozdílu cen (za rok 2019) je pro obžalované příznivější (viz údaje o vývoji rozdílu uvedené výše), a to fakticky bez ohledu na to jakou formu dotace (výkupní cena – zelený bonus) by si oprávněný subjekt zvolil.
137. V daném případě soud za škodu považuje rozdíl mezi výší podpory stanovené pro výrobu (konkrétního rozsahu a výkonu) uvedenou do provozu v roce 2010 a výší podpory stanovené pro výrobu uvedenou do provozu v době od 1. 1. 2011, při nezapočtení „solární daně“ (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 3 Tdo 664/2020, kdy do výše škody, na rozdíl od výše prospěchu, není možné zahrnovat daně, ani tzv. solární daň). Samozřejmě i tato skutečnost je jistým způsobem spekulativní, kdy je presumováno, že v roce 2011 (od doby reálných dodávek energie) by daný subjekt jinak splnil zákonné podmínky, což vyplývá právě z existence dodávek, které ovšem nemohou zpětně deklarovat bezpečnost atd., která nebyla prokázána.
138. Soud pak s ohledem na provedené dokazování částečně pozměnil skutkovou větu oproti obžalobě, kdy, mimo jiné stylistické úpravy popisu skutků, zejména vynechal údaje o umožnění provedení revize ze strany obžalovaného R., když tyto nemají oporu v provedeném dokazování a navíc jsou jistým způsobem nadbytečné.

139. Soud neprováděl další dokazování, když toto ani nebylo v rámci posledního procesního úkonu stran navrhováno a i s ohledem na rozsah provedených důkazů, případně právní či skutkové závěry, které lze vystavět na stávajících důkazech či judikatuře, by toto bylo nadbytečné.

B/ Právní hodnocení

140. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaný Š. vyhotovil předmětné revize za situace, kdy nebyly reálné podmínky pro řádné provedení revize v jím prezentovaném rozsahu, když FVE v dané době nebyla v příslušném rozsahu dokončena. Takto postupoval za situace, kdy si musel být minimálně vědom, že tyto jím vyhotovené revize budou podkladem pro řízení vedoucí k zajištění výkupních cen roku 2010 (konkrétně pro licenční řízení ERÚ). Obžalovaný R. pak tyto nepravdivé revize spolu s nepravdivým předávacím protokolem (který s vědomím nepravdivosti podepsal) předkládal v rámci řízení nutných k zajištění vyplácení výkupní ceny za výrobu elektřiny z fotovoltaického zdroje uvedeného do provozu v roce 2010, primárně v rámci licenčního řízení ERÚ, případně budoucímu distributorovi. V důsledku jejich jednání došlo k neoprávněnému vydání licence ERÚ a prvnímu paralelnímu připojení, čímž byly splněny některé z podmínek v dané době vyžadovaných pro získání nároku na výše uvedenou výkupní cenu.
141. Trestné jednání obžalovaného Š. tak spočívalo v tom, že vytvořením nepravdivé revizní zprávy úmyslně usnadnil spoluobžalovanému R., aby jiného (zde primárně společnost XXXXX) obohatil tím, že uvede někoho (primárně pracovníky ERÚ) v omyl a zamlčí podstatné skutečnosti (o bezpečnosti FVE), a způsobí na cizím majetku škodu velkého rozsahu. Trestné jednání obžalovaného R. pak primárně spočívalo v tom, že využil nepravdivé revizní zprávy a nepravdivého předávacího protokolu, které předložil jako podklady podstatných pro rozhodnutí o udělení licence, kdy se jednalo o nepravdivé, hrubě zkreslené údaje, kdy zamlčel reálný stav FVE, tedy ERÚ a jeho pracovníky uvedl v omyl, kdy v případě znalosti pravdivých údajů by nedošlo k vydání licence, a tím ani možnosti (po splnění dalších podmínek) čerpat výkupní cenu za výrobu elektřiny z fotovoltaického zdroje uvedeného do provozu v roce 2010, kdy následným jednáním dosáhl stavu, že obohatil jiného (společnost XXXXX) a způsobil na cizím majetku škodu velkého rozsahu. Soud v daném případě posuzoval jednání obžalovaného R. jako uvedení nepravdivých (hrubě zkreslených) údajů, když vycházel z podkladů předložených ERÚ. Tedy jedná se o aktivní vytváření nepravdivých údajů s vědomím jejich následného předložení ERÚ a stejně tak zamlčení podstatných údajů, když případná znalost reálného stavu by bezpochyby nevedla k udělení licence.
142. Oba obžalovaní svým jednáním porušili zájem společnosti na ochraně cizího majetku, který je objektem trestného činu podvodu, tedy zájmem chráněným příslušným ustanovením trestního zákona.
143. Účastníkem ve formě pomoci (pomocníkem) je dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku ten, kdo umožnil nebo usnadnil jinému spáchání trestného činu, zejména opatřením prostředků, odstraněním překážek, vylákáním poškozeného na místo činu, hlídáním při činu, radou, utvrzováním v předsevzetí nebo slibem přispět po trestném činu. V daném případě soud takto hodnotí úlohu obžalovaného Š., který tím, že vytvořil nepravdivou revizní zprávu (opatřil prostředek k páčání trestné činnosti, když takto byla užita), umožnil spoluobžalovanému s touto aktivně pracovat (páchat s ní trestný čin). S ohledem na jeho podíl na trestné činnosti, resp. zapojení právě jen touto formou (byť opakovaně), soud nevnímá jeho úlohu jako spolupachatelství, když zde by byla nutná vyšší míra jeho aktivity.
144. Za pokus trestného činu je podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku považováno jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, pokud nedošlo k dokonání. Zde je evidentní, že možný (celý) následek nenastal jen díky orgánů činných v trestním řízení. Obžalovaný R. vykonal vše, co by jinak vedlo k dokonání.

145. V příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaných mohla vzniknout a vznikla škoda představující v souhrnu částku až cca 540.000.000 Kč, kdy se jedná o částku, představující rozdíl mezi výkupní cenou platnou pro rok 2010 a pro rok 2011 při zohlednění doby garantované ceny a možného výkonu FVE a nezapočítání „solární daně“, tak jak bylo podrobně uvedeno již výše. V daném případě přitom škoda v konečném důsledku vznikla českému státu v důsledku dotace ze státního rozpočtu pro distributora (§§ 6 - 6b zákona č. 180/2005). Uvedená škoda je následkem trestného jednání obžalovaných.
146. V souladu s ustanovením § 138 odst. 1 trestního zákoníku se jedná o tzv. škodu velkého rozsahu, neboť dosahuje nejméně částky 10.000.000 Kč, která je aktuálně dolní hranicí pro užití předmětného kvalifikačního znaku.
147. Dalším formálním znakem trestného činu je pak jeho subjektivní stránka, která zahrnuje znaky, týkající se psychiky pachatele. Obligatočním znakem této subjektivní stránky je zavinění. Naplnění znaku zavinění je nezbytné z hlediska trestní odpovědnosti, která je v trestním právu konstruována jako odpovědnost subjektivní, tedy za zaviněné jednání. Zavinění je pak z pohledu právní teorie považováno za vnitřní psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu, zejména k jeho objektivní stránce, tedy jednání, následku a příčinné souvislosti mezi nimi, a k objektu. Zavinění v sobě obecně zahrnuje složku intelektuální, tedy vědění pachatele, vnímání pachatele, a dále složku volní, která zahrnuje chtění nebo srozumění, tedy rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem. Trestný čin podvodu, jímž byli obžalováni uznáni vinnými, je pak konstruován jako trestný čin úmyslný (§ 13 odst. 2 trestního zákoníku). To znamená, že z hlediska znaků subjektivní stránky musí být splněny minimálně podmínky buď přímého úmyslu, jak vyžaduje § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, nebo podmínky úmyslu nepřímého, jak vyžaduje § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku.
148. V případě obžalovaného R. dospěl soud k závěru, že tento nepochybně v tomto případě věděl, že svým jednáním způsobí porušení zákona a takto jednat chtěl, a to i v rozsahu způsobeného následku, což i při absenci doznání lze dovodit z provedeného dokazování, zejména s ohledem na předložení nepravdivých dokladů. Je totiž nepochybné, že úmysl obviněného směřoval k prezentaci FVE jako dokončené v plném rozsahu výkonu, ačkoliv si nesporně byl dobře vědom toho, že v tomto stavu se elektrárna ani zdaleka nenachází a že dokumenty, které předkládá, nejsou pravdivé. Skutečnost, že musel mít přehled o stavu výstavby, vyplývá nejen z jeho postavení a pracovní smlouvy, ale i z rozsahu vystupování (podpisů smluv či korespondence). Obžalovaný navíc nepředkládal pouze jednu listinu, ale více listin a to i opakovaně, tedy nejen nepravdivé revizní zprávy, nýbrž i předávací protokol potvrzujících předání díla (dokončené fotovoltaické části FVE), který sice nebyl „falešný“, ale zjevně obsahoval minimálně „zavádějící“ informace a je nutno jej vnímat jako nepravdivý. Soud proto jeho zavinění hodnotil jako úmysl přímý.
149. V případě obžalovaného Š. dospěl soud k závěru, že v jeho případě se nemůže jednat jen o nevědomě nesprávný postup vyplývající z jeho odborného přesvědčení. Tento obžalovaný totiž vyhotovil opakovaně nepravdivé revizní zprávy, s vědomím nepravdivosti údajů (viz nejen neexistence výrazné části FV panelů, ale i otázka upevnění rozvaděčů apod.) pouze za účelem rychlého naplnění podmínek pro získání licence pro fotovoltaickou elektrárnu do konce roku 2010 a tím i k získání výhodnější výkupní ceny za solární energii, kdy v podstatě tento typ FVE neměl jiný účel, nejednalo se o nějakou střešní konstrukci určenou pro vlastní potřebu. Soud proto jeho zavinění hodnotil minimálně jako nepřímý úmysl. Z hlediska jeho možné vědomosti o využití revizní zprávy (minimálně k získání licence) musel soud zohlednit, že se jedná o osobu s odbornou zkouškou, dlouhodobě činnou v oblasti revizí elektrických zařízení. Musel tedy mít s ohledem na svoje zkušenosti a znalost energetického sektoru alespoň rámcovou představu v obecných rysech o tom, že revize a revizní zpráva nejsou prováděny pouze pro potřeby provozovatele elektrárny, ale že revizní zpráva coby doklad o provedené revizi bude použita k prokázání bezpečnosti

elektrárny i v nějakém povolovacím řízení (byť si nemusel být vědom přesného typu řízení u konkrétního úřadu).

150. Vedle zavinění, jakožto obligatorního znaku subjektivní stránky trestného činu se soud zabýval i motivem, který je znakem fakultativním. Motiv, v psychologickém pojetí označovaný jako pohnutka, je v rovině trestněprávní chápán jako určitý podnět, který vedl pachatele ke spáchání (úmyslného) trestného činu. Vyhodnocení všech důkazů souvisejících s průběhem realizace FVE a případného jejich dalšího jednání umožňují otázku motivu dostatečně objasnit. V tomto konkrétním případě motivem jednání obžalovaného R. byla snaha získat do konce roku 2010 všechny potřebné formální náležitosti k následnému uplatňování vyšších výkupních cen (cen roku 2010) a tím získat neoprávněný majetkový finanční prospěch za situace, kdy věděl, že na toto nemá (jím zastupovaná společnost), s ohledem na stav FVE, zákonný nárok. V případě obžalovaného Š. lze dovést, že při vědomí dané situace, vypracoval revizní zprávu tak, aby byla k dispozici v požadované době. Jeho motivaci tak lze hledat spíše v oblasti bezproblémového plnění požadavků v rámci pracovního zařazení než v souvislosti s možným prospěchem.
151. Soud se dále zabýval, vedle znaků objektu a objektivní stránky (jednání, následek, příčinná souvislost) jak byly popsány výše i tím, zda byly splněny ve vztahu k oběma obžalovaným podmínky dalšího z obligatorních formálních znaků trestného činu, tedy podmínky subjektu, jimiž se rozumí věk a přičetnost pachatele. Provedeným dokazováním soud zjistil, že oba obžalovaní v době spáchání trestného jednání již byli zletilými, tedy naplnili podmínku ustanovení § 25 trestního zákoníku.
152. Ustanovení § 26 trestního zákoníku pak vyžaduje, aby pachatel v době spáchání trestného činu byl schopen rozpoznat jeho protiprávnost a svoje jednání ovládat. O duševním stavu obou obžalovaných také nebyly soudem shledány žádné pochybnosti, a to ani ve vztahu k jejich jednání v době skutku, ani z hlediska vystupování před soudem. V případě obou obžalovaných tak dospěl soud k závěru, že v době spáchání trestného jednání byli se zřetelem ke svému věku i duševnímu stavu plně trestně odpovědnými.
153. Obžalovaní svým jednáním popsaným ve výroku rozsudku naplnili po objektivní i subjektivní stránce formální znaky skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku zčásti dokonaného, zčásti ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a to v případě obžalovaného Š. formou pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku.
154. Jednání obou obžalovaných je ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku společensky škodlivé, přičemž v daném případě nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.
155. S ohledem na uplatněné námitky ze strany obhajoby považuje soud za nutné se krátce vyjádřit i k právní úpravě ustanovení § 5 zákona č. 458/2000 Sb., kde jsou zmiňovány požadavky na žadatele o licenci a na vlastní energetické zařízení. Obhajobou je toto ustanovení interpretováno tak, že do 17. 8. 2011 (novely daného ustanovení zákonem č. 211/2011 Sb.) ve vztahu k energetickému zařízení mohla být zkoumána pouze jeho technická úroveň. Až citovanou novelou je toto ustanovení výrazně zpřesněno a je přímo zmiňováno osvědčení jeho bezpečnosti. Při akceptaci daného výkladu by do této doby vůbec nebylo nutno provádět revizi takovéhoho zařízení a v návaznosti na to by nemohlo dojít minimálně k části trestného jednání. Soud tento názor nesdílí, protože citované ustanovení v tehdy platné podobě uvádělo, že technické zařízení musí mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Právě onen odkaz na právní předpisy a technické normy je přitom zásadní, když zjevně v dané době nikdo nedokladoval technickou vyspělost zařízení, která ve své podstatě by byla nepřezkoumatelná, ale obecně vnímaný požadavek na bezpečnost, což odpovídá i příslušným normám týkajícím se revize.

C/ Trest

156. Při úvaze o druhu a výši trestu hodnotil soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1, odst. 7 písm. b), c) trestního zákoníku kromě povahy a závažnosti spáchaného trestného činu i osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry každého z obžalovaných, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy, dále přihlédl k chování pachatele po činu, v případě pomocníka též k významu a povaze jeho účasti na spáchání činu a v případě pokusu trestného činu, do jaké míry se jednání pachatele přiblížilo k dokonání a k okolnostem a důvodům proč k dokonání nedošlo, a současně vzal v úvahu i účel trestu, jímž je i ochrana společnosti před pachateli trestných činů, snaha zabránit odsouzenému v dalším páčání trestné činnosti a vychovat jej k tomu, aby vedl řádný život a tím působit výchovně i na ostatní členy společnosti, tedy generální i individuální prevence.
157. Povaha a závažnost trestného činu jsou pak určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Z pohledu jednotlivých kritérií závažnosti trestného činu považuje soud jednání pachatelů za velmi závažné a to jak zejména způsobeným následkem (z hlediska provedených tak i možných úhrad ve prospěch subjektu, který neoprávněně získal licenci, a tím splnil jednu z tehdy požadovaných podmínek úhrad cen roku 2010), tak v případě obžalovaného R. i z hlediska jeho postavení v rámci trestné činnosti, kdy byl fakticky i jejím beneficentem.
158. K osobě obžalovaného L. Š. soud zjistil, že tento je ženatý, otec jednoho zletilého dítěte. Je vyučen elektromontérem, v současné době ve starobním důchodu s důchodem cca 15.000 Kč čistého. Dle vlastních údajů vlastní byt v panelovém domě a starší rekreační domek, dále starší osobní vozidlo Hyundai ix20. Z opisu z evidence přestupků rejstříku trestů (poslední č. l. 3224) bylo prokázáno, že obžalovaný v něm nemá žádný záznam. Z opisu rejstříku trestů fyzických osob (poslední č. l. 3417) bylo prokázáno, že obžalovaný nebyl v minulosti soudně trestán.
159. Soud proto obžalovanému přiznal jako polehčující okolnost podle § 41 písm. a), o) trestního zákoníku to, že spáchal trestný čin poprvé a dosud vedl řádný život. Jako přitěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písm. a), e), f), k) trestního zákoníku pak soud zhodnotil skutečnost, že trestný čin spáchal po předchozím uvážení, porušil zvláštní povinnost (povinnost revizního technika – zde provést kvalitně a důsledně kontrolu), zneužil své funkce (revizního technika) a směřoval ke způsobení vyšší škody či tuto způsobil (zde se jedná o škodu řádově převyšující minimální kvalifikační znak škody velkého rozsahu). Jiné polehčující či přitěžující okolnosti soud neshledal. Jako okolnost polehčující nemohl soud akceptovat ani doznání, upřímnou lítost či chování obžalovaného po trestném činu, když tento trestnou činnost fakticky popřel.
160. Se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu i osobě obžalovaného, mu pak uložil trest odnětí svobody mimořádně snížený pod dolní hranici zákonné trestní sazby podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku, a to v trvání tří roků. Při této úvaze soud zejména zohlednil jak závažnost jeho tehdejšího protiprávního jednání, jeho následek, které jsou velmi vysoké, tak zejména jistou specifickou situaci související s vlastním jednáním obžalovaného, kdy toto činil fakticky v zaměstnaneckém poměru a nikoli ve svůj prospěch (což vedlo i ke vnímání jeho úlohy jako pouhého pomocníka) a zejména časový odstup od spáchání, který je již delší 10 let, když užití trestní sazby zákonem stanovené by v jeho konkrétním případě, při zohlednění specifických okolností (odstup od spáchání, věk a podřízené postavení) bylo nepřiměřeně přísné. I vzhledem k věku obžalovaného a jeho dosavadní zachovalosti lze očekávat nápravu i při působení tímto nižším trestem.
161. S ohledem na výměru uloženého trestu odnětí svobody (do tří let) se soud zabýval i otázkou jeho výkonu a rozhodl o jeho podmíněném odkladu podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku na maximální zkušební dobu v trvání 5 let. Při této úvaze soud přihlédl jak k osobním poměrům obžalovaného, vůči kterému nejsou žádné negativní poznatky, žije řádným životem, je osobou

prvotrestanou, tak zejména k již výše popsanému odstupu od trestné činnosti a délce řízení, která bezpochyby má taktéž výchovný vliv. Z hlediska jeho resocializace tak není nutná převýchova formou přímého výkonu trestu odnětí svobody.

162. S ohledem na charakter trestné činnosti, kdy této se dopustil ve výkonu funkce revizního technika, rozhodl soud i o uložení trestu zákazu činnosti spočívajícím právě v zákazu výkonu funkce revizního technika na dobu pěti let. Právě s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti a osobu obžalovaného považuje soud za nutné uložení i tohoto trestu, kdy tento ve vzájemné kombinaci s trestem odnětí svobody by měl vytvářet dostatečnou ochranu společnosti před obdobným jednáním ze strany obžalovaného a stejně tak i formu ochrany obžalovaného před podobným jednáním v budoucnu.
163. Tento trest (resp. kombinace trestů), tak jak byl uložen, dle názoru soudu splňuje podmínky účelu trestu, tedy jak generální, tak zejména individuální prevence, kdy je nutno jej považovat za trest mírný, výchovný, ovšem zohledňující všechny podmínky ukládání trestu.
164. Vzhledem ke skutečnosti, že tuto trestnou činnost páchal s vědomím nelegálního získání majetkového prospěchu, byť jiného (§ 39 odst. 8, § 67 odst. 1 trestního zákoníku), zvažoval soud i uložení trestu postihujícího majetek obžalovaného, zejména trestu peněžitého. Vzhledem ke vnímanému postavení v rámci trestné činnosti, kdy nelze jeho jednání zjednodušeně vnímat jako vlastní snahu získat nelegálně finanční prostředky, a výše popsané údaje ohledně jeho věku apod. v jeho případě trest, který by jej postihoval na majetku, soud neukládal.
165. K osobě obžalovaného T. R. soud zjistil, že tento je rozvedený, otec tří zletilých dětí. Má úplné střední odborné vzdělání elektro a v současnosti je osobou samostatně výdělečně činnou v oboru energetika, kdy je zároveň (od roku 1987) i revizním technikem na všechny druhy elektrických zařízení, s měsíčním příjmem cca 18.000 Kč čistého. Dle vlastních údajů nevlastní v současnosti žádný větší movitý ani nemovitý majetek, pouze starší dodávku Ford Tranzit pro výkon činnosti OSVČ, kdy bydlí v pronájmu u dcery. Z opisu z evidence přestupků rejstříku trestů (poslední č. l. 3222) bylo prokázáno, že obžalovaný v něm nemá žádný záznam. Z opisu rejstříku trestů fyzických osob (poslední č. l. 3416) bylo prokázáno, že obžalovaný nebyl v minulosti soudně trestán.
166. Soud proto i tomuto obžalovanému přiznal jako polehčující okolnost podle § 41 písm. a), o) trestního zákoníku to, že spáchal trestný čin poprvé a dosud vedl řádný život. Jako přitěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písm. a), k) trestního zákoníku pak soud zhodnotil skutečnost, že trestný čin spáchal po předchozím uvážení a směřoval ke způsobení vyšší škody či tuto způsobil (zde se jedná o škodu řádově převyšující minimální kvalifikační znak škody velkého rozsahu). Jiné polehčující či přitěžující okolnosti soud neshledal. Jako okolnost polehčující nemohl soud akceptovat ani doznání, upřímnou lítost či chování obžalovaného po trestném činu, když tento trestnou činnost fakticky popřel.
167. Se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu i osobě obžalovaného, kdy zejména akcentoval dosavadní zachovalost obžalovaného, mu pak uložil trest odnětí svobody v trvání 5 let a 6 měsíců, tedy nepatrně nad spodní hranici zákonné trestní sazby podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku, což odpovídá jak povaze a závažnosti trestného činu, která je jinak hodnocena v horní polovině stupně typového (zejména s ohledem na realizovanou či plánovanou škodu), tak osobě obžalovaného a jeho vlastnímu podílu na trestné činnosti, který soud hodnotil jako velmi závažný a zejména k časovému odstupu od spáchání vlastní trestné činnosti (fakticky vytvoření podmínek k neoprávněnému čerpání zvýhodněné ceny), kdy přihlédl i k výše naznačeným úvahám o stádiu trestného činu, kdy jednání zčásti zůstalo (být' nezávisle na vůli tohoto obžalovaného) ve stádiu pokusu.
168. Mimo to soud přihlédl i k možností jeho resocializace, tedy možnosti výchovného působení na něj, a to i s přihlédnutím k jeho postoji k trestné činnosti, když shledal, že obžalovaný nemá dostatečný náhled této trestné činnosti (tuto fakticky neguje a svůj podíl bagatelizuje) a nelze tak

předpokládat lepší prognózu resocializace. Výše uvedené údaje pak jednoznačně vylučují možnost i v jeho případě zvažovat otázku mimořádného snížení trestu, přestože i on je osobou prvotrestanou a již vyššího věku.

169. S ohledem na skutečnost, že při této výměře trestu se ze zákona jedná o trest nepodmíněný, rozhodoval soud pouze o typu věznice, do které bude obžalovaný zařazen. Vzhledem k tomu, že je mu ukládán trest za úmyslný trestný čin (zvláště závažný zločin) ve výměře nedosahující osmi let, jsou ze zákona splněny podmínky pro zařazení do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a soud jej proto zařadil do věznice tohoto typu.
170. Vzhledem ke skutečnosti, že tuto trestnou činnost páchal za účelem nelegálního získání majetkového prospěchu (§ 39 odst. 8, § 67 odst. 1 trestního zákoníku), mu soud uložil i peněžitý trest ve výměře 300 denních sazeb, kdy zde hodnotil zejména vysokou společenskou škodlivost jeho jednání, ve výši denní sazby 10.000 Kč, která byla stanovena zejména s přihlédnutím k majetkové situaci tohoto obžalovaného (a to i v souvislosti s převody majetku), když vyčíslení denní sazby dle deklarovaných příjmů zjevně neodpovídá jeho majetkovým poměrům (kdy takto je nutno vyhodnotit i jím užívanou nemovitost).
171. S ohledem na charakter trestné činnosti, kdy této se dopustil v rámci výkonu funkce člena statutárního orgánu (dle stanov, viz výpis z OR, bez ohledu na udělenou speciální plnou moc, za společnost navenek jedná jménem společnosti jediný člen představenstva) rozhodl soud i o uložení trestu zákazu činnosti spočívajícím právě v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu osmi let. Právě s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti a osobu obžalovaného považuje soud za nutné uložení i tohoto trestu, kdy tento ve vzájemné kombinaci s trestem odnětí svobody a peněžitým trestem by měl vytvářet dostatečnou ochranu společnosti před obdobným jednáním ze strany obžalovaného a stejně tak i formu ochrany obžalovaného před podobným jednáním v budoucnu.
172. Tento trest ve svém souhrnu (resp. kombinace trestů), tak, jak byl uložen, dle názoru soudu splňuje podmínky účelu trestu, tedy jak generální, tak individuální prevence, když sice bylo možné uložit i trest (ve výměrách) přísnější, ale soud dospěl k závěru, že tento trest je všem okolnostem případu přiměřený.

D/Ochranné opatření

173. V rámci tohoto trestního řízení soud rozhodoval i o zajištěném majetku patřícímu společnosti XXXXX, tedy subjektu odlišnému od jednotlivých obžalovaných, ale subjektu, který byl faktickým beneficentem trestného jednání obžalovaných.
174. Tento zajištěný majetek tak představuje jednak zůstatky na celkem 7 účtech této společnosti vedených u Komerční banky a.s., které byly zajištěny usnesením Policie ČR, Národní centrála proti organizovanému zločinu SKPV, Expositura Brno, ze dne 3. dubna 2017, sp. zn. NCOZ-1110-348/TČ-2016-417604 dle § 79g trestního řádu, tedy jako náhradní hodnota za již získané (formálně neoprávněně vylákané) finanční prostředky. Zajištěná suma na všech těchto účtech přitom nedosahuje hodnoty dokonání trestného činu, když se jedná o necelých 85 milionů Kč.
175. Dále byla zajištěna poměrná část budoucí pohledávky vzniklé (resp. vznikající) společnosti XXXXX za společností OTE a.s. a to usnesením Policie ČR, Národní centrála proti organizovanému zločinu SKPV, Expositura Brno, Obilní trh 3 ze dne 31. 1. 2018 sp. zn. NCOZ-1110-469/TČ-2016-417604 nyní podle ustanovení § 79a odst. 1 trestního řádu, kdy se fakticky jedná o pravidelná plnění dle fakturace v rozsahu rozdílu vnímaného jako neoprávněně vylákaný, zasílaná na speciální účet u ČNB.
176. Vzhledem k výše popsaným skutkovým závěrům, kdy soud má za prokázané, že uplatňovaný nárok společnosti XXXXX na příslušné platby je založen na trestném jednání, podvodném vylákání

licence a tím podvodně vytvořených podmínkách k nárokování vyšších výkupních cen (zde zelených bonusů), bylo rozhodnuto o uložení ochranného opatření, tedy podle § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku zabránění věci - peněžních prostředků společnosti XXXXX na výše uvedených bankovních účtech č. XXXXX, č. XXXXX, č. XXXXX, č. XXXXX, č. XXXXX, č. XXXXX a č. XXXXX, vedených u Komerční banky, a.s, kdy v případě této části se jedná o náhradní hodnotu za výnos z trestné činnosti a dále peněžních prostředků uložených na bankovním účtu č. XXXXX/XXXXX vedeném u České národní banky, pod variabilním symbolem 20900, kdy se jedná fakticky o výnos trestné činnosti, a to vždy v plné výši uložené na těchto účtech ke dni rozhodnutí (tedy ke dni 2. 7. 2021). Soud si je vědom, že toto vymezení by po právní moci tohoto rozhodnutí teoreticky umožňovalo další čerpání výnosů ze strany společnosti XXXXX, ale soud v rámci konkrétního trestního řízení stejně nemůže daný způsob odčerpávání výnosů po právní moci rozhodnutí prodlužovat.

E/Náhrada škody

177. V rámci adhezního řízení, které je součástí řízení trestního, rozhoduje soud o nárocích na náhradu škody těch poškozených, kteří se řádně a včas připojili a výše svých nároků prokázali.
178. V tomto řízení se po zákonném poučení řádně s nárokem na náhradu škody připojila v přípravném řízení společnost OTE a.s., která se připojila s částkou 380.580.599,06 Kč za vyplacený zelený bonus (č. l. 3413), a s touto bylo jako s poškozeným v rámci trestního řízení i nadále jednáno. Mimo tohoto poškozeného v přípravném řízení sdělilo i Ministerstvo průmyslu a obchodu (č. l. 3247-3248), že se vnímá jako aktivně legitimováno k uplatnění nároku, se kterým se připojilo ve výši 448.555.923 Kč (ovšem nikoli řádně, když chybí vyjádření proti komu), když se jedná o organizační složku státu, která poskytuje prostředky ze státního rozpočtu (dotace) subjektům, které reálně vyplácely podporu (distributorům). Sdělením policejního orgánu (č. l. 3249) bylo ministerstvo vyrozuměno, že v souladu s dosavadní judikaturou na něj nebude nahlíženo jako na poškozeného (takto byla v této době vnímána zejména společnost OTE a.s.) a další postup orgánů přípravného řízení (a ostatně i soudu) tomuto sdělení odpovídal, když o tomto nároku pak nebylo právě s ohledem na výše uvedené rozhodováno. V opačném případě, pokud by soud v dané době tento subjekt jako poškozený vnímal, bylo by nutné se zabývat i jeho právy, které by byly v přípravném řízení v celém rozsahu porušeny se všemi procesními důsledky. Společnosti E.ON Distribuce a.s. (č. l. 3205), E.ON Energie a.s. (č. l. 3207) se po zákonném poučení s nárokem na náhradu škody nepřipojily, když se jako poškozené nevnímaly, případně nebyly schopny škodu vyčíslit.
179. Jediným subjektem, který se po zákonném poučení s nárokem na náhradu škody připojil řádně, tak byla společnost OTE, a.s., která ovšem dle novější judikatury nemůže být poškozenou (s nárokem na náhradu škody), když fakticky je pouze součástí řetězce, kterým jsou přerozdělovány finanční prostředky státu, a proto byla podle § 229 odst. 1 trestního řádu se svým nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést zda odvolání podává byt' i z části ve prospěch či neprospěch obžalovaného.

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Brno 2. července 2021

Mgr. Aleš Novotný v. r.
předseda senátu